

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2020/262

z dnia 19 grudnia 2019 r.

ustanawiająca ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2008/118/WE ⁽³⁾ była kilkakrotnie zmieniana w istotny sposób. Ponieważ do dyrektywy mają zostać wprowadzone kolejne zmiany, należy ją przekształcić, aby zapewnić jasność przepisów.
- (2) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego warunki poboru podatku akcyzowego od wyrobów objętych dyrektywą 2008/118/WE muszą pozostać zharmonizowane.
- (3) Należy określić wyroby akcyzowe, do których ma zastosowanie niniejsza dyrektywa, i odwołać się w tym celu do dyrektyw Rady 92/83/EWG ⁽⁴⁾, 92/84/EWG ⁽⁵⁾, 2003/96/WE ⁽⁶⁾ i 2011/64/UE ⁽⁷⁾.
- (4) Do szczególnych celów wyroby akcyzowe mogą podlegać innym podatkom pośrednim. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny jednak stosować się do pewnych podstawowych elementów przepisów unijnych dotyczących podatków pośrednich, aby nie zagrozić skuteczności takich przepisów.
- (5) W celu zapewnienia swobodnego przemieszczania opodatkowanie wyrobów innych niż wyroby akcyzowe nie powinno wiązać się z formalnościami przy przekraczaniu granic.
- (6) Należy zapewnić, by formalności były stosowane w przypadku, gdy wyroby akcyzowe są przemieszczane między terytoriami, które określono jako stanowiące część obszaru celnego Unii, lecz które są wyłączone spod przepisów niniejszej dyrektywy, a terytoriami, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 27 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 17 października 2018 r. (Dz.U. C z 15.2.2019, s. 108).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 29).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

- (7) W związku z tym, że dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego konieczne jest, aby pojęcie i warunki wymagalności akcyzy były takie same we wszystkich państwach członkowskich, należy doprecyzować na poziomie Unii, kiedy wyroby akcyzowe zostają dopuszczone do konsumpcji i kto jest zobowiązany do zapłaty podatku akcyzowego.
- (8) Ponieważ akcyza jest podatkiem od konsumpcji wyrobów, nie powinna być pobierana w przypadku wyrobów akcyzowych, które w pewnych okolicznościach uległy całkowitemu zniszczeniu lub zostały nieodwracalnie utracone.
- (9) Oprócz całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty wyrobów mogą wystąpić częściowe straty wynikające z właściwości wyrobów. Z wyjątkiem przypadków gdy jest to uzasadnione, nie należy pobierać podatku akcyzowego w razie tych częściowych strat w zakresie, w jakim nie przekraczają one określonych wcześniej wspólnych progów utraty częściowej.
- (10) W przypadku niezamierzonej nadwyżki wyrobów stwierdzonej w trakcie przemieszczenia w procedurze zawieszenia poboru akcyzy państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia na wprowadzenie nadwyżki wyrobów do składu podatkowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
- (11) W celu zapewnienia jednolitego traktowania utraty częściowej w całej Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do określenia wspólnych progów utraty częściowej. Przy określaniu tych progów utraty częściowej Komisja powinna wziąć pod uwagę w szczególności aspekty związane z fizycznymi i chemicznymi cechami wyrobów (takie jak właściwości wyrobów akcyzowych, zwłaszcza produktów energetycznych (lotność), temperatura otoczenia podczas przemieszczania, odległość, na jaką dany wyrób został przemieszczony, lub czas zużyty na przemieszczenie). Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ⁽⁸⁾. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (12) Warunki poboru i zwrotu podatków powinny być oparte na niedyskryminujących kryteriach, ponieważ mają one wpływ na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (13) W przypadku nieprawidłowości podczas przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, podatek akcyzowy powinien być wymagalny w państwie członkowskim, na którego terytorium wystąpiła nieprawidłowość, w wyniku której wyrób został dopuszczony do konsumpcji, lub, jeśli ustalenie miejsca wystąpienia nieprawidłowości jest niemożliwe, w państwie członkowskim, w którym została wykryta nieprawidłowość. Jeśli wyroby akcyzowe nie dotrą do miejsca przeznaczenia i nie wykryto żadnej nieprawidłowości, należy uznać, że nieprawidłowość wystąpiła w państwie członkowskim wysyłki wyrobów.
- (14) Oprócz zwrotu podatku w okolicznościach przewidzianych w niniejszej dyrektywie państwa członkowskie powinny dokonywać zwrotu zapłaconego podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji, jeśli jest to wymagane z punktu widzenia celu niniejszej dyrektywy.
- (15) Przepisy i warunki dotyczące dostaw zwolnionych z podatku akcyzowego powinny pozostać zharmonizowane. W przypadku takich dostaw do organizacji mających siedzibę w innych państwach członkowskich należy korzystać ze świadectwa zwolnienia.
- (16) W celu zapewnienia jednolitych warunków dotyczących wzoru świadectwa zwolnienia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (17) Aby wykluczyć nadużycia i uchylanie się od opodatkowania, należy jasno określić przypadki, w których dopuszczona jest sprzedaż wyrobów nieopodatkowanych dla podróżnych opuszczających terytorium Unii. Ponieważ osoby podróżujące łądem mogą przemieszczać się częściej i bardziej swobodnie niż osoby podróżujące statkiem lub samolotem, ryzyko nieprzestrzegania przez podróżnych przysługujących im zwolnień z cel i podatków w imporcie, a w związku z tym obciążenie organów celnych obowiązkami związanymi z kontrolą, są znacznie większe w przypadku podróży łądem. Należy zatem wprowadzić przepis zabraniający sprzedaży towarów zwolnionych z akcyzy na granicach lądowych.
- (18) Ponieważ zapewnienie poboru podatku wymaga przeprowadzania kontroli w miejscach produkcji i magazynowania, w celu ułatwienia takich kontroli konieczne jest utrzymanie systemu składów podatkowych działających na podstawie uprawnień nadanych przez właściwe organy. Należy rozumieć, że przechowywanie lub magazynowanie wyrobów akcyzowych wiąże się z fizycznym posiadaniem tych wyrobów.
- (19) Konieczne jest również określenie wymogów obowiązujących uprawnionych prowadzących skład podatkowy i podmioty gospodarcze nieposiadające statusu uprawnionego prowadzącego skład podatkowy.
- (20) Powinna istnieć możliwość przemieszczania wyrobów akcyzowych na terenie Unii w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przed dopuszczeniem do konsumpcji. Takie przemieszczanie powinno być dozwolone pomiędzy składem podatkowym a różnymi miejscami przeznaczenia, przede wszystkim innymi składami podatkowymi, ale również miejscami o równoważnym statusie do celów niniejszej dyrektywy.
- (21) Należy również dopuścić przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do takich miejsc przeznaczenia z miejsca importu wyrobów oraz wprowadzić przepisy dotyczące statusu osoby uprawnionej do wysyłania, ale nie do przechowywania ani magazynowania, wyrobów z miejsca importu.
- (22) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów dotyczących zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, należy wyjaśnić, że przemieszczenie kończy się, gdy odbiorca jest w stanie dokładnie stwierdzić jaką ilość wyrobów rzeczywiście odebrał. Rozładunek i zaksięgowanie mogą być traktowane jako dowody zakończenia przemieszczenia.
- (23) Aby umożliwić korzystanie z procedury tranzytu zewnętrznego następującego po przeprowadzeniu procedury wywozu, urząd celny wyprowadzenia powinien stać się potencjalnym miejscem przeznaczenia przemieszczenia w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Należy określić moment zakończenia w takim przypadku procedury zawieszenia poboru akcyzy. Należy określić, że właściwe organy państwa członkowskiego wywozu powinny sporządzić raport wywozu na podstawie potwierdzenia wyprowadzenia, które urząd celny wyprowadzenia wysłał do urzędu celnego wywozu na początku procedury tranzytu zewnętrznego. Aby umożliwić przejęcie w procedurze tranzytu zewnętrznego odpowiedzialności za wyroby akcyzowe na mocy niniejszej dyrektywy, art. 189 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽¹⁰⁾ został zmieniony rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/1063 ⁽¹¹⁾. W związku z tym należy również dopuścić objęcie unijnych wyrobów akcyzowych procedurą tranzytu zewnętrznego.
- (24) Aby umożliwić właściwym organom zapewnienie spójności między elektronicznym dokumentem administracyjnym a zgłoszeniem celnym w imporcie, w przypadku gdy wyroby akcyzowe dopuszczone do swobodnego obrotu są przemieszczane z miejsca importu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, osoba zgłaszająca wyroby akcyzowe do importu powinna dostarczyć właściwym organom w państwie członkowskim importu informacje o wysyłającym i odbiorcy oraz dowód, że importowane towary zostaną wysłane z państwa członkowskiego importu do innego państwa członkowskiego.
- (25) W celu zabezpieczenia płatności akcyzy w przypadku niezakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych państwa członkowskie powinny wymagać gwarancji, którą powinien złożyć uprawniony prowadzący skład podatkowy wysyłki lub zarejestrowany wysyłający, lub – o ile zezwoli na to państwo członkowskie wysyłki – inna osoba uczestnicząca w przemieszczeniu, na warunkach określonych przez państwa członkowskie.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1063 z dnia 16 maja 2018 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 192 z 30.7.2018, s. 1).

- (26) Kilka państw członkowskich wprowadziło już zwolnienie z obowiązku składania gwarancji w odniesieniu do przemieszczania produktów energetycznych stałymi rurociągami, jako że ten rodzaj przemieszczania wiąże się z bardzo niskim ryzykiem fiskalnym. W celu zharmonizowania wymogów w zakresie gwarancji w takich przypadkach należy odstąpić od wymogu składania gwarancji w odniesieniu do przemieszczeń produktów energetycznych za pomocą stałych rurociągów we wszystkich państwach członkowskich.
- (27) W celu zapewnienia szybkiego dopełnienia niezbędnych formalności i ułatwienia nadzoru nad przemieszczaniem wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, należy wykorzystać skomputeryzowany system przewidziany w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/263 ⁽¹²⁾ do wymiany elektronicznych dokumentów administracyjnych między zainteresowanymi osobami i właściwymi organami (zwany dalej „systemem komputerowym”).
- (28) Aby zapewnić, by dokumenty wykorzystywane w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy były łatwe do zrozumienia we wszystkich państwach członkowskich i mogły być przetwarzane przez system komputerowy, również w przypadku gdy system komputerowy nie jest dostępny, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania struktury i treści tych dokumentów.
- (29) W celu zapewnienia jednolitych warunków wypełniania, przedstawiania i składania dokumentów wykorzystywanych w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, a także w przypadku gdy nie jest dostępny system komputerowy, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (30) Należy ustanowić procedurę informowania przez podmioty gospodarcze właściwych organów państw członkowskich wysyłki i przeznaczenia o przesyłce wyrobów akcyzowych. Należy zwrócić uwagę na sytuacje, w których odbiorcy wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy nie są połączeni z systemem komputerowym.
- (31) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania przepisów dotyczących przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy należy doprecyzować warunki dotyczące rozpoczęcia i zakończenia przemieszczenia oraz zwalniania ze związanej z tym odpowiedzialności.
- (32) Aby umożliwić właściwym organom zapewnienie spójności pomiędzy elektronicznym dokumentem administracyjnym a zgłoszeniem celnym do wywozu w przypadkach, gdy wyroby akcyzowe są przemieszczane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przed wyprowadzeniem z terytorium Unii, osoba, która zgłasza wyroby akcyzowe do wywozu, powinna poinformować właściwe organy w państwie członkowskim wywozu o niepowtarzalnym administracyjnym numerze ewidencyjnym.
- (33) Aby umożliwić państwu członkowskiemu wysyłki podjęcie odpowiednich działań, właściwy organ państwa członkowskiego wywozu powinien poinformować właściwy organ w państwie członkowskim wysyłki o wszelkich nieprawidłowościach występujących w czasie wywozu lub o fakcie, że wyroby nie mają już być wyprowadzone poza terytorium Unii.
- (34) Aby umożliwić wysyłającemu przypisanie nowego miejsca przeznaczenia wyrobom akcyzowym, państwo członkowskie wysyłki powinno poinformować wysyłającego o tym, że wyroby nie mają już być wyprowadzone poza terytorium Unii.
- (35) W celu poprawy możliwości przeprowadzania kontroli w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych osoba towarzysząca wyrobom akcyzowym lub – gdy brak jest osoby towarzyszącej – przewoźnik lub spedytor powinni być w stanie przedstawić właściwym organom niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny, w dowolnej formie, umożliwiając im uzyskanie szczegółowych informacji na temat wyrobów akcyzowych.

⁽¹²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/263 z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów akcyzowych i nadzoru nad nimi (zob. s. 43 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (36) Konieczne jest określenie procedur stosowanych w przypadku, gdy system komputerowy jest niedostępny.
- (37) W celu ujednoczenia procedur przewidzianych w niniejszej dyrektywie z procedurami przewidzianymi w art. 335 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽¹³⁾ oraz w celu uproszczenia uznawania alternatywnych dowodów wyprowadzenia w państwie członkowskim wysyłki należy ustanowić minimalny wykaz standardowych alternatywnych dowodów wyprowadzenia, pozwalających wykazać, że wyroby zostały wyprowadzone z terytorium Unii.
- (38) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia szczególnych uregulowań dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywającego się w całości na ich terytorium lub zawierania umów dwustronnych lub wielostronnych z innymi państwami członkowskimi w celu uproszczenia. Państwa członkowskie niebędące stronami umów dwustronnych lub wielostronnych nie powinny być zobowiązane do akceptowania szczególnych uregulowań wprowadzonych na mocy takich umów.
- (39) Należy doprecyzować, nie naruszając przy tym ogólnej struktury, przepisy podatkowe i proceduralne odnoszące się do przemieszczania wyrobów, od których podatek akcyzowy został zapłacony w państwie członkowskim.
- (40) Jeśli wyroby akcyzowe są nabywane przez osoby prywatne na użytek własny i są przez nie przewożone z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, podatek akcyzowy należy zapłacić w państwie członkowskim nabycia wyrobów akcyzowych, zgodnie z zasadą regulującą działanie rynku wewnętrznego.
- (41) Stosowane przez państwa członkowskie poziomy podatek akcyzowego na wyroby tytoniowe i napoje alkoholowe różnią się od siebie ze względu na szereg czynników, takich jak polityka fiskalna oraz polityka w zakresie zdrowia publicznego, i w niektórych przypadkach różnice te są znaczące. W tym kontekście państwa członkowskie powinny być w stanie ograniczać czynniki ryzyka, które sprzyjają oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom podatkowym, oraz które zagrażają polityce publicznej i ochronie zdrowia i życia ludzkiego lub je podważają. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość podejmowania odpowiednich i proporcjonalnych środków umożliwiających im stwierdzenie, czy wyroby akcyzowe przewożone z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez osobę prywatną zostały nabyte przez tę osobę na jej własny użytek.
- (42) W przypadkach gdy wyroby akcyzowe po ich dopuszczeniu do konsumpcji w jednym państwie członkowskim są dostarczane do celów handlowych w innym państwie członkowskim, należy ustalić, że podatek akcyzowy jest wymagalny w tym drugim państwie członkowskim. W tym celu konieczne jest w szczególności zdefiniowanie pojęcia „dostarczony do celów handlowych”.
- (43) System komputerowy stosowany obecnie przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy należy rozszerzyć na przemieszczanie wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego i przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych. Stosowanie tego systemu komputerowego uprości monitorowanie takich przemieszczeń i zapewni właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (44) W przypadku gdy wyroby akcyzowe są dopuszczone do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego i są przemieszczane na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych, należy wyjaśnić, kto jest zobowiązany do zapłaty akcyzy i kiedy akcyza staje się wymagalna.
- (45) Aby uniknąć niepotrzebnych inwestycji, komputeryzacja przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego i przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych powinna zostać przeprowadzona poprzez wykorzystanie w jak najszerszym zakresie istniejących uregulowań dotyczących przemieszczania wyrobów podlegających procedurze zawieszenia poboru akcyzy. W tym celu oraz aby ułatwić takie przemieszczanie, przepisy dotyczące gwarancji w odniesieniu do tych przemieszczeń powinny zostać dostosowane do przepisów dotyczących gwarancji w odniesieniu do przemieszczeń podlegających procedurze zawieszenia poboru akcyzy w celu rozszerzenia wyboru gwarantów.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (46) W celu ułatwienia istniejącej rejestracji podmiotów gospodarczych zajmujących się procedurą zawieszenia poboru akcyzy należy zapewnić składowi podatkowemu i zarejestrowanemu wysyłającemu możliwość, po poinformowaniu właściwych organów w państwie członkowskim wysyłki, działania w charakterze uprawnionego wysyłającego w odniesieniu do wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego i przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych. Równocześnie skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca powinni mieć możliwość działania w charakterze uprawnionego odbiorcy w odniesieniu do tych wyrobów akcyzowych.
- (47) Konieczne jest określenie procedur, które mają być stosowane w przypadku, gdy nie jest dostępny system komputerowy i gdy ma być zastosowany dokument awaryjny.
- (48) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia szczególnych uregulowań dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego i przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych na podstawie umów dwustronnych lub wielostronnych z innymi państwami członkowskimi w celu uproszczenia. Państwa członkowskie niebędące stronami umów dwustronnych lub wielostronnych nie powinny być zobowiązane do akceptowania szczególnych uregulowań wprowadzonych na mocy takich umów.
- (49) Aby zapewnić, by dokumenty wykorzystywane w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych uznanych za dostarczane do celów handlowych były łatwe do zrozumienia we wszystkich państwach członkowskich i mogły być przetwarzane przez system komputerowy, również w przypadku gdy system komputerowy nie jest dostępny, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania struktury i treści tych dokumentów.
- (50) W celu zapewnienia jednolitych warunków wypełniania, przedstawiania i składania dokumentów wykorzystywanych w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych uznanych za dostarczane do celów handlowych, także w przypadku gdy nie jest dostępny system komputerowy, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (51) Jeśli wyroby akcyzowe zostały nabyte przez osoby niebędące uprawnionymi prowadzącymi skład podatkowy ani zarejestrowanymi odbiorcami i nieprowadzące samodzielnej działalności gospodarczej oraz wyroby te zostały wysłane lub przewiezione przez wysyłającego, który prowadzi niezależną działalność gospodarczą lub który wysyła bądź transportuje wyroby w swoim imieniu, podatek akcyzowy należy zapłacić w państwie członkowskim przeznaczenia. Należy także określić procedurę obowiązującą wysyłającego w odniesieniu do zapłaty podatku akcyzowego. Aby zapewnić uiszczenie płatności w państwie członkowskim przeznaczenia, wysyłający lub jego przedstawiciel podatkowy powinien zarejestrować się i zagwarantować płatność podatku akcyzowego we właściwym urzędzie specjalnie wyznaczonym na warunkach określonych przez państwo członkowskie przeznaczenia. W celu ułatwienia stosowania tych uregulowań wysyłający powinien mieć możliwość wyboru, czy skorzystać z przedstawiciela podatkowego w celu spełnienia wymogów w zakresie rejestracji i zapłaty gwarancji. Jeżeli ani wysyłający, ani przedstawiciel podatkowy nie spełniają tych wymogów, odpowiedzialny za uiszczenie podatku akcyzowego w państwie członkowskim przeznaczenia powinien być odbiorca.
- (52) W celu uniknięcia konfliktu interesów pomiędzy państwami członkowskimi oraz podwójnego opodatkowania w przypadku przemieszczania na terytorium Unii wyrobów dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego należy uwzględnić sytuacje, w których występują nieprawidłowości po dopuszczeniu wyrobów akcyzowych do konsumpcji.
- (53) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia oznaczeń podatkowych lub krajowych znaków identyfikacyjnych dla wyrobów dopuszczonych do konsumpcji. Stosowanie takich oznaczeń lub znaków nie może stwarzać przeszkód w handlu wewnątrzunijnym. Z uwagi na fakt, że stosowanie tych oznaczeń lub znaków nie powinno prowadzić do podwójnego opodatkowania, należy wyraźnie stwierdzić, że państwa członkowskie wprowadzające oznaczenia muszą zwrócić, umorzyć lub zwolnić wszelkie kwoty zapłacone lub wniesione tytułem gwarancji w celu otrzymania takich oznaczeń lub znaków, jeśli podatek akcyzowy stał się wymagalny w innym państwie członkowskim i został tam pobrany. Niemniej jednak, aby uniknąć jakichkolwiek nadużyć, państwa członkowskie, które wydały takie oznaczenia lub znaki, powinny móc uzależnić zwrot, umorzenie lub zwolnienie przedmiotowych kwot od przedstawienia dowodu, że te oznaczenia lub znaki zostały usunięte lub zniszczone.
- (54) Stosowanie standardowych wymogów w odniesieniu do przemieszczania i monitorowania wyrobów akcyzowych mogłoby stanowić nadmierne obciążenie administracyjne dla drobnych producentów wina. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwalniania takich producentów z niektórych wymogów.

- (55) Należy uwzględnić fakt, że nie zostało jeszcze opracowane wspólne podejście w sprawie wyrobów akcyzowych stanowiących zapasy przeznaczone dla statków i samolotów.
- (56) Jeżeli chodzi o wyroby akcyzowe używane do budowy i konserwacji mostów transgranicznych między państwami członkowskimi, w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych te państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków stanowiących odstępstwo od zwykłych zasad i procedur mających zastosowanie do wyrobów akcyzowych przemieszczanych z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium drugiego państwa członkowskiego.
- (57) Aby umożliwić dostosowanie się do elektronicznego systemu monitorowania przemieszczania wyrobów, należy umożliwić państwom członkowskim skorzystanie z okresu przejściowego, w którym przemieszczanie mogłoby nadal odbywać się z zachowaniem formalności określonych w dyrektywie 2008/118/WE.
- (58) W związku z tym, że cel niniejszej dyrektywy, czyli zapewnienie wspólnych zasad w odniesieniu do pewnych aspektów podatku akcyzowego, nie może być osiągnięty w wystarczającym stopniu na poziomie państw członkowskich, natomiast ze względu na skalę i skutki, może być skuteczniej osiągnięty na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (59) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno być ograniczone do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę w porównaniu z poprzednią dyrektywą. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z poprzedniej dyrektywy.
- (60) Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i daty rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku I część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

- Niniejsza dyrektywa ustanawia ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego nakładanego bezpośrednio lub pośrednio na konsumpcję następujących wyrobów (zwanymi dalej „wyrobami akcyzowymi”):
 - produkty energetyczne i energia elektryczna objęte dyrektywą 2003/96/WE;
 - alkohol i napoje alkoholowe objęte dyrektywami 92/83/EWG i 92/84/EWG;
 - wyroby tytoniowe objęte dyrektywą 2011/64/UE.
- Dla szczególnych celów państwa członkowskie mogą nakładać na wyroby akcyzowe inne podatki pośrednie pod warunkiem, że podatki te są zgodne z unijnymi przepisami podatkowymi dotyczącymi podatku akcyzowego lub podatku od wartości dodanej w zakresie określenia podstawy opodatkowania, obliczania podatku, wymagalności i monitorowania podatku, z wyłączeniem przepisów dotyczących zwolnień.
- Państwa członkowskie mogą nakładać podatki na:
 - produkty inne niż wyroby akcyzowe;
 - świadczenie usług, w tym związanych z wyrobami akcyzowymi, które to podatki nie mają charakteru podatków obrotowych.

Nakładanie takich podatków nie może jednak – w ramach wymiany handlowej pomiędzy państwami członkowskimi – powodować zwiększenia formalności przy przekraczaniu granic.

Artykuł 2

Stosowanie unijnego kodeksu celnego do wyrobów akcyzowych

1. Formalności określone w unijnych przepisach celnych dotyczące wprowadzania wyrobów na obszar celny Unii stosuje się odpowiednio do wyrobów akcyzowych wprowadzanych na terytorium Unii z jednego z terytoriów, o których mowa w art. 4 ust. 2.
2. Formalności określone w unijnych przepisach celnych dotyczące wyprowadzania wyrobów z obszaru celnego Unii stosuje się odpowiednio do wyrobów akcyzowych wyprowadzanych z terytorium Unii na jedno z terytoriów, o których mowa w art. 4 ust. 2.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, w odniesieniu do wyrobów akcyzowych przemieszczanych między terytorium Finlandii a terytoriami, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c), Finlandia ma prawo stosować takie same procedury, jak stosowane w odniesieniu do takiego przemieszczania w obrębie terytorium tego państwa członkowskiego.
4. Art. 14–46 nie stosuje się do wyrobów akcyzowych mających status celny towarów nieunijnych zgodnie z definicją zawartą w art. 5 pkt 24) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁴⁾.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „uprawniony prowadzący skład podatkowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego w ramach działalności tej osoby do produkowania, przetwarzania, przechowywania, magazynowania, odbierania lub wysyłania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w składzie podatkowym;
- 2) „terytorium państwa członkowskiego” oznacza terytorium państwa członkowskiego, do którego zastosowanie mają Traktaty zgodnie z art. 349 i 355 TFUE, z wyjątkiem terytoriów trzecich;
- 3) „terytorium Unii” oznacza terytoria państw członkowskich;
- 4) „terytorium trzecie” oznacza terytoria, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3;
- 5) „państwa trzecie” oznaczają każde państwo lub terytorium, do których nie mają zastosowania Traktaty;
- 6) „procedura zawieszenia poboru akcyzy” oznacza procedurę podatkową stosowaną w odniesieniu do produkcji, przetwarzania, przechowywania, magazynowania lub przemieszczania wyrobów akcyzowych, przy zawieszonym poborze akcyzy;
- 7) „import” oznacza dopuszczenie towarów do obrotu zgodnie z art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 8) „niezgodne z przepisami wprowadzenie” oznacza wprowadzenie na terytorium Unii wyrobów, które nie zostały objęte procedurą dopuszczenia do obrotu zgodnie z art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 i w odniesieniu do których powstał dług celny na podstawie art. 79 ust. 1 tego rozporządzenia lub taki dług powstałby, gdyby wyroby te podlegały należnościom celnym;
- 9) „zarejestrowany odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia, do odbioru w ramach działalności tej osoby i na warunkach określonych przez te organy, wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z terytorium innego państwa członkowskiego;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1), zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2339 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny w odniesieniu do towarów, które czasowo opuściły obszar celny Unii drogą morską lub powietrzną (Dz.U. L 354 z 23.12.2019, s. 32).

- 10) „zarejestrowany wysyłający” oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego importu jedynie do wysyłania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy w momencie dopuszczenia ich do obrotu zgodnie z art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 w ramach działalności tej osoby i na warunkach określonych przez te organy;
- 11) „skład podatkowy” oznacza miejsce, w którym wyroby akcyzowe są produkowane, przetwarzane, przechowywane, magazynowane, odbierane lub wysyłane w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy przez uprawnionego prowadzącego skład podatkowy w ramach działalności tej osoby, z zastrzeżeniem pewnych warunków określonych przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się skład podatkowy;
- 12) „uprawniony wysyłający” oznacza osobę fizyczną lub prawną zarejestrowaną przez właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki do celów wysyłania – w ramach działalności tej osoby – wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego, a następnie przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego;
- 13) „uprawniony odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną zarejestrowaną przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia do celów otrzymywania – w ramach działalności tej osoby – wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego, a następnie przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego;
- 14) „państwo członkowskie przeznaczenia” oznacza państwo członkowskie, do którego wyroby akcyzowe mają być dostarczone lub w którym mają być zużyte zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy;
- 15) „umorzenie” oznacza zwolnienie z obowiązku zapłaty kwoty niezapłaconego podatku akcyzowego;
- 16) „zwrot” oznacza zwrócenie kwoty zapłaconego podatku akcyzowego.

Artykuł 4

Terytorialny zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy 92/83/EWG, 92/84/EWG, 2003/96/WE i 2011/64/UE mają zastosowanie do terytorium Unii.
2. Niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy 92/83/EWG, 92/84/EWG, 2003/96/WE i 2011/64/UE nie mają zastosowania do następujących terytoriów stanowiących część obszaru celnego Unii:
 - a) Wyspy Kanaryjskie;
 - b) francuskie terytoria, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 TFUE;
 - c) Wyspy Alandzkie;
 - d) Wyspy Normandzkie.
3. Niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy 92/83/EWG, 92/84/EWG, 2003/96/WE, i 2011/64/UE nie mają zastosowania do terytoriów objętych zakresem art. 355 ust. 3 TFUE ani do następujących innych terytoriów niestanowiących części obszaru celnego Unii:
 - a) wyspa Helgoland;
 - b) terytorium Büsingen;
 - c) Ceuta;
 - d) Melilla;
 - e) Livigno.
4. Hiszpania może powiadomić, w drodze oświadczenia, że niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy 92/83/EWG, 92/84/EWG, 2003/96/WE i 2011/64/UE mają zastosowanie do Wysp Kanaryjskich – pod warunkiem działań dostosowujących w związku z ich bardzo odległym położeniem – w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 1, od pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu takiego oświadczenia.

5. Francja może powiadomić w drodze oświadczenia, że niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy 92/83/EWG, 92/84/EWG, 2003/96/WE i 2011/64/UE mają zastosowanie do terytoriów, o których mowa w ust. 2 lit. b), pod warunkiem działań dostosowujących w związku z ich bardzo odległym położeniem, w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 1, od pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu takiego oświadczenia.

6. Przepisy niniejszej dyrektywy nie uniemożliwiają zachowania przez Grecję szczególnego statusu przyznanego Górze Athos, zagwarantowanego w art. 105 greckiej konstytucji.

Artykuł 5

Specjalny status terytorialny

1. Uwzględniając konwencje i traktaty zawarte, odpowiednio, z Francją, Włochami, Cyprzem i Zjednoczonym Królestwem, Księstwo Monako, San Marino oraz suwerenne strefy Zjednoczonego Królestwa Akrotiri i Dhekelia oraz Wyspa Man nie są uznawane, na użytek niniejszej dyrektywy, za państwa trzecie.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić, by przemieszczanie wyrobów akcyzowych:

- a) mające początek w Księstwie Monako lub przeznaczone dla Księstwa Monako było uznawane za przemieszczanie mające początek we Francji lub przeznaczone dla Francji;
- b) mające początek w San Marino lub przeznaczone dla San Marino było uznawane za przemieszczanie mające początek we Włoszech lub przeznaczone dla Włoch;
- c) mające początek w suwerennych strefach Zjednoczonego Królestwa Akrotiri i Dhekelia lub przeznaczone dla suwerennych stref Zjednoczonego Królestwa Akrotiri i Dhekelia było uznawane za przemieszczanie mające początek na Cyprze lub przeznaczone dla Cypru;
- d) mające początek na Wyspie Man lub przeznaczone dla Wyspy Man było uznawane za przemieszczanie mające początek w Zjednoczonym Królestwie lub przeznaczone dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, aby zapewnić, by przemieszczanie wyrobów akcyzowych mające początek w Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) lub przeznaczone dla Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) było uznawane za przemieszczanie mające początek w Niemczech lub przeznaczone dla Niemiec.

Rozdział II

Ogólne przepisy proceduralne

Sekcja 1

Zdarzenie podatkowe, wymagalność podatku, nieprawidłowości podczas przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

Artykuł 6

Zdarzenie podatkowe, moment i miejsce powstania obowiązku podatkowego, zniszczenie i nieodwracalna utrata

1. Wyroby akcyzowe podlegają opodatkowaniu akcyzą w momencie:

- a) ich produkcji, w tym, w stosownych przypadkach, ich wydobycia na terytorium Unii;
- b) ich importu lub niezgodnego z przepisami wprowadzenia na terytorium Unii.

2. Podatek akcyzowy staje się wymagalny w momencie dopuszczenia do konsumpcji w państwie członkowskim dopuszczenia do konsumpcji.

3. Na użytek niniejszej dyrektywy „dopuszczenie do konsumpcji” oznacza:

- a) opuszczenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w odniesieniu do wyrobów akcyzowych, w tym opuszczenie niezgodne z przepisami;

- b) przechowywanie lub magazynowanie, także w przypadkach wystąpienia nieprawidłowości, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych, na które nie nałożono akcyzy zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa unijnego i ustawodawstwa krajowego;
- c) produkcję, w tym przetwarzanie, wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz produkcję lub przetwarzanie niezgodne z przepisami;
- d) import wyrobów akcyzowych, chyba że natychmiast po dokonaniu importu wyroby te zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, lub niezgodne z przepisami wprowadzenie wyrobów akcyzowych, chyba że dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e), f), g) lub k) rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Jeśli dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, państwa członkowskie mogą przewidzieć karę w swoich przepisach prawa krajowego, uwzględniając kwotę długu celnego jaki by powstał.

4. Za moment opuszczenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, zgodnie z ust. 3 lit. a) uznaje się :

- a) moment odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę w sytuacjach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (ii);
- b) moment odbioru wyrobów akcyzowych przez odbiorcę w sytuacjach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iv);
- c) moment odbioru wyrobów akcyzowych w miejscu dostawy bezpośredniej w sytuacjach, o których mowa w art. 16 ust. 4.

5. Za dopuszczenie do konsumpcji nie uważa się całkowitego zniszczenia ani całkowitej bądź częściowej nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli zniszczenie lub utrata wynikają z nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej lub wynikają z zezwolenia na zniszczenie wyrobów udzielonego przez właściwe organy państwa członkowskiego.

6. Na użytek niniejszej dyrektywy wyroby uważa się za całkowicie zniszczone lub nieodwracalnie utracone, gdy nie mogą już zostać wykorzystane jako wyroby akcyzowe.

7. Utrata częściowa wynikająca z właściwości wyrobów, która ma miejsce podczas przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy między państwami członkowskimi, nie jest uznawana za dopuszczenie do konsumpcji, o ile wysokość straty jest niższa niż wspólny próg utraty częściowej dla tych wyrobów akcyzowych, chyba że państwo członkowskie ma uzasadniony powód, by podejrzewać, że dopuszczono się oszustwa lub nieprawidłowości. Ta część utraty częściowej, która przekracza wspólny próg utraty częściowej dla tych wyrobów akcyzowych, traktowana jest jako dopuszczenie do konsumpcji.

8. Państwa członkowskie mogą określić własne zasady traktowania przypadków utraty częściowej w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy nieobjętych ust. 7.

9. Całkowite zniszczenie lub całkowitą bądź częściową nieodwracalną utratę danych wyrobów akcyzowych, o których to sytuacjach mowa w ust. 5, wykazuje się właściwym organom państwa członkowskiego, w którym doszło do całkowitego zniszczenia lub całkowitej bądź częściowej nieodwracalnej utraty tych wyrobów lub, jeżeli nie można określić miejsca, w którym doszło do utraty, właściwym organom państwa członkowskiego, w którym je wykryto, w sposób wymagany przez te organy.

Gdy stwierdzone zostanie całkowite zniszczenie lub całkowita bądź częściowa nieodwracalna utrata wyrobów akcyzowych, gwarancja złożona zgodnie z art. 17 zostaje zwolniona w całości lub części, stosownie do przypadku, po przedstawieniu odpowiedniego dowodu.

10. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 51 akty delegowane określające wspólne progi utraty częściowej, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu oraz w art. 45 ust. 2, przy uwzględnieniu m.in. rodzaju wyrobów, fizycznych i chemicznych cech wyrobów, temperatury otoczenia podczas przemieszczania, odległości, na jaką dany wyrób został przemieszczony, lub czasu zużytego na przemieszczenie, określając wyroby akcyzowe, odpowiadający im wspólny próg utraty częściowej jako procent całkowitej ilości oraz inne stosowne aspekty związane z transportem wyrobów.

Do czasu ustalenia wspólnych progów utraty częściowej państwa członkowskie kontynuują stosowanie przepisów krajowych.

Artykuł 7

Osoba zobowiązana do zapłaty podatku akcyzowego

1. Osobą zobowiązaną do zapłaty podatku akcyzowego, który stał się wymagalny, jest:
 - a) w odniesieniu do opuszczenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w odniesieniu do wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. a):
 - (i) uprawniony prowadzący skład podatkowy, zarejestrowany odbiorca lub każda inna osoba zwalnająca wyroby akcyzowe, lub w imieniu której wyroby te są zwalniane z procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz – w przypadku niezgodnego z przepisami opuszczenia składu podatkowego – każda inna osoba, która uczestniczyła w takim zwolnieniu;
 - (ii) w przypadku niezgodnego z przepisami przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, zgodnie z art. 9 ust. 1, 2 i 4: uprawniony prowadzący skład podatkowy, zarejestrowany wysyłający lub każda inna osoba, która udzieliła gwarancji zgodnie z art. 17 ust. 1 i 3, oraz każda osoba, która uczestniczyła w niezgodnym z przepisami opuszczeniu i która wiedziała lub powinna była wiedzieć o nieprawidłowym charakterze tego opuszczenia;
 - b) w odniesieniu do przechowywania lub magazynowania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. b): każda osoba przechowująca lub magazynująca wyroby akcyzowe lub każda inna osoba uczestnicząca w ich przechowywaniu lub magazynowaniu, lub dowolna kombinacja tych kategorii osób na zasadzie odpowiedzialności solidarnej;
 - c) w odniesieniu do produkcji, w tym przetwarzania, wyrobów akcyzowych, o których to działaniach mowa w art. 6 ust. 3 lit. c): producent wyrobów akcyzowych oraz – w przypadku produkcji niezgodnej z przepisami – każda inna osoba, która uczestniczyła w ich produkcji;
 - d) w odniesieniu do importu lub niezgodnego z przepisami wprowadzenia wyrobów akcyzowych, o których to działaniach mowa w art. 6 ust. 3 lit. d): zgłaszający zdefiniowany w art. 5 pkt 15) rozporządzenia (UE) nr 952/2013 (zwany dalej "zgłaszającym"), lub dowolna inna osoba, o której mowa w art. 77 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz – w przypadku niezgodnego z przepisami wprowadzenia – każda inna osoba uczestnicząca w takim niezgodnym z przepisami wprowadzeniu.
2. Jeżeli do zapłaty tego samego podatku akcyzowego zobowiązanych jest kilka osób, są one zobowiązane solidarnie.

Artykuł 8

Warunki wymagalności i stawki podatku akcyzowego, które należy stosować

Stosuje się warunki wymagalności i stawki podatku akcyzowego obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma miejsce dopuszczenie do konsumpcji, w dniu, w którym podatek akcyzowy staje się wymagalny.

Podatek akcyzowy jest nakładany i pobierany oraz w stosownych przypadkach zwracany lub umarzany zgodnie z procedurą ustanowioną przez każde państwo członkowskie. Państwa członkowskie stosują te same procedury do wyrobów krajowych oraz do wyrobów pochodzących z innych państw członkowskich.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku zmiany stawek podatku akcyzowego, do zapasów wyrobów akcyzowych dopuszczonych już do konsumpcji mogą w stosownych przypadkach zostać zastosowane podwyższone lub obniżone stawki podatku akcyzowego.

Artykuł 9

Nieprawidłowości podczas przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

1. Jeżeli w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wystąpiła nieprawidłowość prowadząca do ich dopuszczenia do konsumpcji zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. a), dopuszczenie do konsumpcji następuje na terytorium państwa członkowskiego, w którym wystąpiła nieprawidłowość.

2. Jeżeli w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wykryto nieprawidłowość prowadzącą do ich dopuszczenia do konsumpcji zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. a), i jeśli ustalenie miejsca wystąpienia nieprawidłowości jest niemożliwe, uznaje się, że wystąpiła ona na terytorium państwa członkowskiego, w którym została wykryta, i w momencie jej wykrycia.

3. W sytuacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wyroby dopuszczono lub uznaje się, że dopuszczono do konsumpcji, informują właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.

4. Jeżeli wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie dotarły do miejsca przeznaczenia, a w trakcie przemieszczania nie wykryto żadnej nieprawidłowości prowadzącej do dopuszczenia tych wyrobów do konsumpcji zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. a), uznaje się, że nieprawidłowość wystąpiła w państwie członkowskim wysyłki w momencie rozpoczęcia przemieszczania, chyba że w ciągu czterech miesięcy od rozpoczęcia przemieszczania zgodnie z art. 19 ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki otrzymają wystarczające dowody, że przemieszczanie dobiegło końca zgodnie z art. 19 ust. 2, lub potwierdzające miejsce wystąpienia nieprawidłowości.

Jeżeli osoba, która wniosła gwarancję zgodnie z art. 17, nie została lub nie mogła zostać poinformowana, że wyroby nie dotarły do miejsca przeznaczenia, ma ona miesiąc, licząc od przekazania jej takiej informacji przez właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki, na przedstawienie dowodu, że przemieszczanie dobiegło końca zgodnie z art. 19 ust. 2, lub potwierdzającego miejsce wystąpienia nieprawidłowości.

5. Jeśli – w sytuacjach, o których mowa w ust. 2 i 4 – przed upływem okresu trzech lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zgodnie z art. 19 ust. 1 zostanie ustalone, w którym państwie członkowskim nieprawidłowość rzeczywiście wystąpiła, zastosowanie ma ust. 1.

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wystąpiła nieprawidłowość, informują właściwe organy państwa członkowskiego, w którym podatek akcyzowy został nałożony, a one go zwracają lub umarzają po przedstawieniu potwierdzenia nałożenia podatku akcyzowego w tym drugim państwie członkowskim.

6. Na użytek niniejszego artykułu „nieprawidłowość” oznacza sytuację, do której dochodzi w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, inną niż sytuacja, o której mowa w art. 6 ust. 5 i 6, i powodującą, że przemieszczenie lub część przemieszczenia wyrobów akcyzowych nie zakończyły się zgodnie z art. 19 ust. 2.

Sekcja 2

Zwrot i umorzenie

Artykuł 10

Zwrot i umorzenie

Oprócz przypadków, o których mowa w art. 37 ust. 4, art. 44 ust. 5 oraz art. 46 ust. 3, jak również przypadków przewidzianych w dyrektywach 92/83/EWG, 92/84/EWG, 2003/96/WE i 2011/64/UE, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym dane wyroby akcyzowe zostały dopuszczone do konsumpcji, mogą na wniosek zainteresowanej osoby zwrócić lub umorzyć podatek akcyzowy od tych wyrobów w sytuacjach i na warunkach określonych przez państwo członkowskie w celu zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania lub nadużyciom.

Taki zwrot lub umorzenie nie może powodować zwolnień innych niż przewidziane w art. 11 lub w dyrektywach, 92/83/EWG, 92/84/EWG, 2003/96/WE lub 2011/64/UE.

Sekcja 3

Zwolnienia

Artykuł 11

Zwolnienia z podatku akcyzowego

1. Wyroby akcyzowe są zwolnione z podatku akcyzowego w przypadkach, kiedy mają być wykorzystywane:
 - a) w kontekście stosunków dyplomatycznych lub konsularnych;
 - b) przez organizacje międzynarodowe uznawane przez organy publiczne przyjmującego państwa członkowskiego oraz członków takich organizacji, w granicach i na warunkach określonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w umowach w sprawie siedzib;
 - c) przez siły zbrojne państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;
 - d) przez siły zbrojne państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn;
 - e) przez siły zbrojne Zjednoczonego Królestwa stacjonujące na Cyprze zgodnie z Traktatem ustanawiającym Republikę Cypryjską z dnia 16 sierpnia 1960 r., do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn;
 - f) do konsumpcji zgodnie z umową zawartą z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, pod warunkiem że taka umowa jest dopuszczona lub dozwolona w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej.
2. Zwolnienia podlegają warunkom i ograniczeniom określonym przez przyjmujące państwo członkowskie. Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie w postaci zwrotu podatku akcyzowego.

Artykuł 12

Świadcstwo zwolnienia z podatku

1. Wyrobom akcyzowym przemieszczanym z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy i objętym zwolnieniem, o którym mowa w art. 11 ust. 1, towarzyszy świadectwo zwolnienia z podatku. W świadectwie zwolnienia określa się właściwości i ilość wyrobów akcyzowych, które mają być dostarczone, wartość wyrobów i tożsamość odbiorcy zwolnionego z podatku oraz przyjmujące państwo członkowskie poświadczające zwolnienie.
2. Państwa członkowskie mogą stosować świadectwo zwolnienia z podatku określone w ust. 1 w celu objęcia nim również innych dziedzin opodatkowania pośredniego oraz zapewnienia zgodności świadectwa zwolnienia z podatku z określonymi w ich prawie krajowym warunkami i ograniczeniami w zakresie przyznawania zwolnień.
3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wzór, który ma być stosowany w przypadku świadectwa zwolnienia z podatku. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.
4. Procedura przewidziana w art. 20–27 nie ma zastosowania, jeżeli przemieszczenia wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do sił zbrojnych, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. d), są objęte procedurą bezpośrednio opartą na Traktacie Północnoatlantyckim.

Państwa członkowskie mogą jednak przewidzieć, że procedura określona w art. 20–27 stosowana jest do takich przemieszczeń odbywających się w całości na ich terytorium lub, na mocy porozumienia między zainteresowanymi państwami członkowskimi, między ich terytoriami.

Artykuł 13

Zwolnienia z podatku akcyzowego dla pasażerów podróżujących do państw trzecich lub terytoriów trzecich

1. Państwa członkowskie mogą zwalniać z podatku akcyzowego wyroby akcyzowe dostarczane przez sklepy wolnocłowe, które to wyroby są przewożone w osobistym bagażu podróżnych udających się drogą powietrzną lub morską na terytorium trzecie lub do państwa trzeciego.
2. Wyroby dostarczane na pokładach samolotów lub statków w czasie lotu lub podróży morskiej na terytorium trzecie lub do państwa trzeciego są traktowane w taki sam sposób, jak wyroby dostarczane przez sklepy wolnocłowe.
3. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia stosowania zwolnień przewidzianych w ust. 1 i 2 w taki sposób, aby zapobiec wszelkim możliwym przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć.
4. Na użytek niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:
 - a) „sklep wolnocłowy” oznacza każdą działalność usytuowaną w obrębie portu lotniczego lub portu morskiego, która spełnia warunki określone przez właściwe organy państwa członkowskiego, w szczególności zgodnie z ust. 3;
 - b) „podróżujący na terytorium trzecie lub do państwa trzeciego” oznacza każdego pasażera posiadającego dokument podróży uprawniający do podróży lotniczej lub morskiej, stwierdzający, że ostatecznym celem podróży jest port lotniczy lub morski usytuowany na terytorium trzecim lub w państwie trzecim.

Rozdział III

Produkcja, przetwarzanie, przechowywanie i magazynowanie

Artykuł 14

Przepis ogólny

1. Każde państwo członkowskie określa własne przepisy dotyczące produkcji, przetwarzania, przechowywania i magazynowania wyrobów akcyzowych, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej dyrektywy.
2. Produkcja, przetwarzanie, przechowywanie i magazynowanie wyrobów akcyzowych, jeżeli podatek akcyzowy nie został zapłacony, mają miejsce w składzie podatkowym.

Artykuł 15

Warunki zezwolenia na prowadzenie działalności jako uprawniony prowadzący skład podatkowy

1. Otwarcie i prowadzenie składu podatkowego przez uprawnionego prowadzącego skład podatkowy jest uzależnione od uzyskania zezwolenia właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się skład podatkowy.

Zezwolenie jest wydawane na warunkach, jakie organy mają prawo określić w celu zapobiegania wszelkim ewentualnym przypadkom uchylania się od opodatkowania lub nadużyciom.

2. Uprawniony prowadzący skład podatkowy ma obowiązek:
 - a) w miarę potrzeby złożyć gwarancję zabezpieczającą ryzyko związane z produkcją, przetwarzaniem, przechowywaniem i magazynowaniem wyrobów akcyzowych;
 - b) przestrzegać wymogów określonych przez państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się skład podatkowy;
 - c) prowadzić ewidencję zapasów i przemieszczania wyrobów akcyzowych dla każdego składu podatkowego;
 - d) wprowadzać wszelkie wyroby akcyzowe przemieszczane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do jego składu podatkowego i je księgować w momencie zakończenia przemieszczania, z wyjątkiem przypadków, gdy zastosowanie ma art. 16 ust. 4;
 - e) wyrażać zgodę na wszelkie monitorowanie i kontrole zapasów.

Warunki dotyczące gwarancji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a), są określane przez właściwe organy państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.

Rozdział IV

Przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 16

Przepisy ogólne dotyczące miejsca wysyłki i miejsca przeznaczenia przemieszczenia

1. Wyroby akcyzowe mogą być przemieszczane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy między następującymi miejscami na terytorium Unii, także przez państwo lub terytorium trzecie:

- a) ze składu podatkowego do:
 - (i) innego składu podatkowego;
 - (ii) zarejestrowanego odbiorcy;
 - (iii) miejsca, z którego wyroby akcyzowe opuszczają terytorium Unii, zgodnie z art. 25 ust. 1;
 - (iv) odbiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 1, jeśli wyroby są wysyłane z terytorium innego państwa członkowskiego;
 - (v) urzędu celnego wyprowadzenia, gdy przewiduje tak art. 329 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, który jest jednocześnie urzędem celnym wyjścia w procedurze tranzytu zewnętrznego, gdy odbywa się to na mocy art. 189 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- b) z miejsca importu do jednego z miejsc przeznaczenia, o których mowa w lit. a), jeśli wyroby są wysyłane przez zarejestrowanego wysyłającego.

Na użytek niniejszego artykułu „miejscem importu” jest miejsce, w którym wyroby są dopuszczane do swobodnego obrotu zgodnie z art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

2. Z wyjątkiem przypadków, gdy import następuje w składzie podatkowym, wyroby akcyzowe mogą być przemieszczane z miejsca importu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy jedynie w przypadku, gdy zgłaszający lub dowolna inna osoba bezpośrednio lub pośrednio uczestnicząca w załatwianiu formalności celnych zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 przedstawi właściwym organom państwa członkowskiego importu:

- a) niepowtarzalny numer akcyzowy zgodnie z art. 19 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (UE) nr 389/2012 ⁽¹⁵⁾, określający zarejestrowanego wysyłającego w związku z przemieszczeniem;
- b) niepowtarzalny numer akcyzowy zgodnie z art. 19 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (UE) nr 389/2012, określający odbiorcę, do którego wysyłane są wyroby,
- c) w stosownym przypadku, dowód, że importowane wyroby są przeznaczone do wysyłki z terytorium państwa członkowskiego importu na terytorium innego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że dowód, o którym mowa w ust. 2 lit. c), przedstawia się właściwym organom wyłącznie na żądanie.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) ppkt (i) i (ii) oraz ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu państwo członkowskie przeznaczenia może, na warunkach, jakie samo określi, zezwolić na przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do miejsca dostawy bezpośredniej znajdującego się na terytorium tego państwa, jeśli takie miejsce zostało wyznaczone przez uprawnionego prowadzącego skład podatkowy w państwie członkowskim przeznaczenia lub przez zarejestrowanego odbiorcę innego niż zarejestrowany odbiorca, którego uprawnienie jest ograniczone zgodnie z art. 18 ust. 3.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 389/2012 z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 (Dz.U. L 121 z 8.5.2012, s. 1).

Taki uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca pozostaje odpowiedzialny za przedstawienie raportu odbioru, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

5. Ust. 1, 2 i 4 mają zastosowanie również do przemieszczania wyrobów akcyzowych o stawce zerowej, które nie zostały dopuszczone do konsumpcji.

Artykuł 17

Gwarancja

1. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki wymagają, na ustalonych przez siebie warunkach, złożenia przez uprawnionego prowadzącego skład podatkowy wysyłki lub zarejestrowanego wysyłającego gwarancji na pokrycie ryzyka związanego z przemieszczaniem w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

2. Nie wymaga się składania gwarancji w odniesieniu do przemieszczania produktów energetycznych stałym rurociągiem, z wyjątkiem przypadków gdy jest to uzasadnione.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki, na określonych przez nie warunkach, mogą zezwolić na to, by gwarancję, o której mowa w ust. 1, złożył przewoźnik lub spedytor, właściciel wyrobów akcyzowych, odbiorca lub złożyły wspólnie co najmniej dwie z tych osób i osób wymienionych w ust. 1.

4. Gwarancja jest ważna w całej Unii.

5. Państwo członkowskie wysyłki może zwolnić z obowiązku składania gwarancji w odniesieniu do przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w przypadku:

- a) przemieszczania odbywającego się całkowicie na terytorium tego państwa;
- b) przemieszczania produktów energetycznych na terytorium Unii drogą morską, jeśli wyrażą na to zgodę inne zainteresowane państwa członkowskie.

6. Państwa członkowskie określają szczegółowe zasady regulujące składanie i ważność gwarancji.

Artykuł 18

Zarejestrowany odbiorca

1. Zarejestrowany odbiorca nie może produkować, przetwarzać, przechowywać, magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany odbiorca ma obowiązek spełnić następujące warunki:

- a) przed wysłaniem wyrobów akcyzowych zagwarantować płatność podatku akcyzowego na warunkach określonych przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia;
- b) księgować wyroby akcyzowe otrzymane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w momencie zakończenia przemieszczania;
- c) wyrażać zgodę na wszelkie kontrole umożliwiające właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie, że określone wyroby zostały faktycznie odebrane.

3. W przypadku zarejestrowanego odbiorcy otrzymującego wyroby akcyzowe sporadycznie uprawnienie określone w art. 3 pkt 9 ogranicza się do określonej ilości wyrobów akcyzowych, jednego wysyłającego i określonego czasu. Państwa członkowskie mogą ograniczyć to uprawnienie do jednego przemieszczenia.

Artykuł 19

Początek i koniec przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się:

- a) w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a): w momencie gdy wyroby akcyzowe opuszczają skład podatkowy wysyłki;

- b) przypadkach, o których mowa w jego art. 16 ust. 1 lit. b): w momencie gdy zostają dopuszczone do swobodnego obrotu zgodnie z art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
2. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy kończy się:
- a) w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iv) oraz w art. 16 ust. 1 lit. b): w momencie gdy odbiorca przyjął dostawę wyrobów akcyzowych;
- b) w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii): w momencie gdy wyroby opuściły terytorium Unii;
- c) w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (v): w momencie gdy wyroby zostały objęte procedurą tranzytu zewnętrznego.

Sekcja 2

Procedura, którą należy stosować przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

Artykuł 20

Elektroniczny dokument administracyjny

1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych jest uznawane za przemieszczanie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy tylko wówczas, gdy dokonywane jest na podstawie elektronicznego dokumentu administracyjnego stosowanego zgodnie z ust. 2 i 3.
2. Na użytek ust. 1 niniejszego artykułu wysyłający przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki projekt elektronicznego dokumentu administracyjnego, korzystając ze skomputeryzowanego systemu, o którym mowa w art. 1 decyzji (UE) 2020/263 (zwanego dalej „systemem komputerowym”).
3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych zawartych w projekcie elektronicznego dokumentu administracyjnego.

Jeśli dane te są nieprawidłowe wysyłający jest o tym bezzwłocznie informowany.

Jeśli dane te są prawidłowe, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki nadają temu dokumentowi niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny i przekazują go wysyłającemu.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iv), art. 16 ust. 1 lit. b) oraz art. 16 ust. 4, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki bezzwłocznie przekazują elektroniczny dokument administracyjny właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia, które przesyłają go odbiorcy, jeśli odbiorcą jest uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca.

Jeśli wyroby akcyzowe są przeznaczone dla uprawnionego prowadzącego skład podatkowy w państwie członkowskim wysyłki, właściwe organy tego państwa członkowskiego przekazują elektroniczny dokument administracyjny bezpośrednio uprawnionemu prowadzącemu skład podatkowy.

5. Wysyłający przekazuje osobie towarzyszącej wyrobom akcyzowym, lub w przypadkach, w których nikt nie towarzyszy fizycznie wyrobom, przewoźnikowi lub spedytorowi, niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny. Osoba towarzysząca wyrobom akcyzowym, przewoźnik lub spedytor podają ten numer na żądanie właściwych organów w czasie całego przemieszczenia w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. W stosownych przypadkach właściwe organy mogą jednak zażądać przedstawienia wydrukowanej kopii elektronicznego dokumentu administracyjnego lub dowolnego innego dokumentu handlowego.

6. Wysyłający, korzystając z systemu komputerowego, może unieważnić elektroniczny dokument administracyjny do momentu rozpoczęcia przemieszczania zgodnie z art. 19 ust. 1.

7. W trakcie przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wysyłający może za pośrednictwem systemu komputerowego zmienić miejsce przeznaczenia lub odbiorcę wyrobów akcyzowych na jedno z miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) pkt (i), (ii), (iii) lub (v), lub, w stosownych przypadkach, w art. 16 ust. 4. W tym celu wysyłający, korzystając z systemu komputerowego, przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki projekt elektronicznego dokumentu zmiany miejsca przeznaczenia.

Artykuł 21

Posługiwanie się elektronicznym dokumentem administracyjnym w przypadku wyrobów podlegających wywozowi

1. W przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i (v), właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują elektroniczny dokument administracyjny właściwym organom państwa członkowskiego, w którym jest składane zgłoszenie wywozowe na podstawie art. 221 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, (zwanego dalej „państwem członkowskim wywozu”), jeśli to państwo członkowskie nie jest państwem członkowskim wysyłki.
2. Zgłaszający przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego wywozu niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny wskazujący wyroby akcyzowe, o których mowa w zgłoszeniu wywozowym.
3. Przed zwolnieniem wyrobów do wywozu właściwe organy w państwie członkowskim wywozu sprawdzają, czy dane z elektronicznego dokumentu administracyjnego są zgodne z danymi zawartymi w zgłoszeniu wywozowym.
4. W przypadku stwierdzenia niespójności między elektronicznym dokumentem administracyjnym a zgłoszeniem wywozowym właściwe organy w państwie członkowskim wywozu powiadamiają o tym właściwe organy w państwie członkowskim wysyłki za pośrednictwem systemu komputerowego.
5. W przypadku gdy wyroby nie mają być już wyprowadzane z terytorium celnego Unii, właściwe organy w państwie członkowskim wywozu powiadamiają o tym właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki za pomocą systemu komputerowego, gdy tylko dowiedzą się, że wyroby nie będą już wyprowadzane z terytorium celnego Unii. Właściwe organy w państwie członkowskim wysyłki przekazują niezwłocznie powiadomienie wysyłającemu. Po otrzymaniu powiadomienia wysyłający unieważnia elektroniczny dokument administracyjny zgodnie z art. 20 ust. 6 lub zmienia miejsce przeznaczenia wyrobów zgodnie z art. 20 ust. 7, stosownie do przypadku.

Artykuł 22

Ustalenia szczególne dotyczące przemieszczania produktów energetycznych

1. W przypadku przemieszczania produktów energetycznych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy drogą morską lub wodami śródlądowymi do odbiorcy, który w momencie przedstawienia przez wysyłającego projektu elektronicznego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 20 ust. 2, nie jest ostatecznie znany, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki mogą zezwolić wysyłającemu na pominięcie danych dotyczących odbiorcy w tym dokumencie.
2. Niezwłocznie po uzyskaniu danych dotyczących odbiorcy i nie później niż w momencie zakończenia przemieszczenia wysyłający, korzystając z procedury, o której mowa w art. 20 ust. 7, przekazuje je właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.
3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do przemieszczeń, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i (v).

Artykuł 23

Podział przesyłek

1. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki mogą, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie, zezwolić wysyłającemu na dokonanie podziału przemieszczania produktów energetycznych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na co najmniej dwa przemieszczenia, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
 - a) całkowita ilość wyrobów akcyzowych nie ulegnie zmianie;
 - b) podział nastąpi na terytorium państwa członkowskiego, które zezwoli na taką procedurę;
 - c) właściwe organy tego państwa członkowskiego zostaną poinformowane o miejscu, w którym nastąpi podział.
2. Państwa członkowskie informują Komisję, czy i na jakich warunkach zezwalają na dokonanie podziału przemieszczania na swoim terytorium. Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 24

Formalności w miejscu przeznaczenia

1. Niezwłocznie po odbiorze wyrobów akcyzowych w miejscach przeznaczenia, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iv) lub w art. 16 ust. 4, i – z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych w sposób wymagany przez właściwe organy – nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od zakończenia przemieszczenia, odbiorca składa właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia raport odbioru tych wyrobów za pośrednictwem systemu komputerowego.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia określają procedury składania raportu odbioru wyrobów przez odbiorców, o których mowa w art. 11 ust. 1.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych przedstawionych w raporcie odbioru.

Jeśli dane te są nieprawidłowe, odbiorca jest bezzwłocznie powiadamiany.

Jeśli dane te są prawidłowe, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przekazują odbiorcy potwierdzenie zarejestrowania raportu odbioru i przesyłają to potwierdzenie właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.

4. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują raport odbioru wysyłającemu. Jeśli miejsce wysyłki i miejsce przeznaczenia znajdują się w tym samym państwie członkowskim, właściwe organy tego państwa członkowskiego przekazują raport bezpośrednio wysyłającemu.

Artykuł 25

Formalności na zakończenie przemieszczenia wyrobów objętych wywozem

1. W przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i w odpowiednich przypadkach w art. 16 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy, właściwe organy państwa członkowskiego wywozu, na podstawie informacji o wyprowadzeniu wyrobów, które zostały im przekazane przez urząd celny wyprowadzenia na mocy art. 329 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 lub przez urząd, w którym dopełniono określonych w art. 2 ust. 2 niniejszej dyrektywy formalności dotyczących wyprowadzenia wyrobów z terytorium celnego, wypełniają za pośrednictwem systemu komputerowego raport wywozu potwierdzający opuszczenie przez wyroby akcyzowe terytorium Unii.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (v), raport wywozu wypełniają właściwe organy państwa członkowskiego wywozu na podstawie informacji, które otrzymały od urzędu celnego wyprowadzenia zgodnie z art. 329 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego wywozu przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych, na podstawie których należy wypełnić raport wywozu, zgodnie z ust. 1 i 2. Po zweryfikowaniu tych danych i jeżeli państwo członkowskie wysyłki nie jest państwem członkowskim wywozu, właściwe organy państwa członkowskiego wywozu przesyłają raport wywozu właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.

Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują raport wywozu wysyłającemu.

Artykuł 26

Niedostępność systemu komputerowego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 20 ust. 1, jeśli system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim wysyłki, wysyłający może rozpocząć przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy pod warunkiem, że:

- a) wyrobom towarzyszy dokument awaryjny zawierający takie same dane jak projekt elektronicznego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 20 ust. 2;
- b) wysyłający przed rozpoczęciem przemieszczenia poinformuje właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.

Przed rozpoczęciem przemieszczania państwo członkowskie wysyłki może także zażądać od wysyłającego kopii dokumentu, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), weryfikacji przez państwo członkowskie wysyłki danych zawartych w tej kopii oraz – w przypadku gdy niedostępność systemu komputerowego była zawiniona przez wysyłającego – stosownej informacji na temat przyczyn tej niedostępności.

2. Niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu komputerowego wysyłający przedstawia projekt elektronicznego dokumentu administracyjnego zgodnie z art. 20 ust. 2.

Niezwłocznie gdy dane zawarte w projekcie elektronicznego dokumentu administracyjnego zostaną zweryfikowane zgodnie z art. 20 ust. 3, jeżeli dane te są prawidłowe, dokument ten zastępuje dokument awaryjny, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu. Art. 20 ust. 4, art. 21 ust. 1 oraz art. 24 i 25 stosuje się odpowiednio.

3. Wysyłający przechowuje w swojej ewidencji kopię dokumentu awaryjnego, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a).

4. Jeśli system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim wysyłki, wysyłający może zmienić miejsce przeznaczenia wyrobów zgodnie z art. 20 ust. 7 lub dokonać podziału przemieszczania produktów energetycznych zgodnie z art. 23 oraz przekazuje te informacje właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki za pomocą innych środków komunikacji. W tym celu wysyłający powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przed dokonaniem zmiany miejsca przeznaczenia lub podziału przemieszczenia. Ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim wysyłki, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i (v), wysyłający przekazuje zgłaszającemu kopię dokumentu awaryjnego, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a).

Zgłaszający przedkłada właściwym organom państwa członkowskiego wywozu kopię tego dokumentu awaryjnego, którego treść odpowiada wyrobom akcyzowym zgłoszonym w zgłoszeniu wywozowym, lub podaje niepowtarzalny identyfikator dokumentu awaryjnego.

Artykuł 27

Dokumenty awaryjne na miejscu przeznaczenia lub w przypadku wywozu

1. Jeśli – w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iv), art. 16 ust. 1 lit. b) oraz art. 16 ust. 4 – w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych nie można przedstawić raportu odbioru przewidzianego w art. 24 ust. 1 w terminie określonym w tym artykule, w związku z tym, że system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim przeznaczenia lub że w sytuacji, o której mowa w art. 26 ust. 1, nie dopełniono jeszcze procedur, o których mowa w art. 26 ust. 2, odbiorca przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, dokument awaryjny, zawierający te same dane co raport odbioru i potwierdzający, że przemieszczenia zostało zakończone.

Z wyjątkiem przypadków, gdy odbiorca może w krótkim terminie przekazać raport odbioru, jak przewidziano w art. 24 ust. 1 za pośrednictwem systemu komputerowego lub przypadków należycie uzasadnionych, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia wysyłają kopię dokumentu awaryjnego, o którym mowa w akapicie pierwszym, właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki, które przekazują kopię tego dokumentu wysyłającemu lub udostępniają ją wysyłającemu. Niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu komputerowego w państwie członkowskim przeznaczenia lub po dopełnieniu procedur, o których mowa w art. 26 ust. 2, odbiorca przedstawia raport odbioru zgodnie z art. 24 ust. 1. Art. 24 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

2. Jeśli – w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lub (v) – w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych nie można sporządzić raportu wywozu przewidzianego w art. 25 ust. 1 i 2 lub powiadomienia, że wyroby nie będą już wyprowadzane z terytorium Unii, przewidzianego w art. 21 ust. 5, w związku z tym, że system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim wywozu lub że w sytuacji, o której mowa w art. 26 ust. 1, nie dopełniono jeszcze procedur, o których mowa w art. 26 ust. 2, właściwe organy państwa członkowskiego wywozu wysyłają właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki dokument, zawierający te same dane co raport wywozu lub takie powiadomienie, potwierdzający, że przemieszczenie zostało zakończone lub że wyroby nie będą wyprowadzane z terytorium Unii, z wyjątkiem przypadków, gdy można w krótkim terminie sporządzić raport wywozu lub takie powiadomienie za pośrednictwem systemu komputerowego, lub przypadków należycie uzasadnionych.

Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują lub udostępniają wysyłającemu kopię dokumentu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu komputerowego w państwie członkowskim wywozu lub po dopełnieniu procedur, o których mowa w art. 26 ust. 2, właściwe organy państwa członkowskiego wywozu wysyłają raport wywozu zgodnie z art. 25 ust. 1 i 2 lub powiadomienie przewidziane w art. 21 ust. 5. Art. 25 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 28

Alternatywne dowody odbioru i dowód wyprowadzenia

1. Niezależnie od art. 27, raport odbioru przewidziany w art. 24 ust. 1 lub raport wywozu przewidziany w art. 25 ust. 1 i 2 stanowią dowód na to, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych zostało zakończone zgodnie z art. 19 ust. 2.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1, przy braku raportu odbioru lub raportu wywozu z innych przyczyn niż wymienione w art. 27, możliwe jest również przedstawienie alternatywnego dowodu na to, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, zgodnie z ust. 3 i 4.
3. W przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iv), art. 16 ust. 1 lit. b) oraz w art. 16 ust. 4 – alternatywny dowód zakończenia przemieszczania może stanowić potwierdzenie właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia, na podstawie odpowiednich dowodów, że wyroby akcyzowe dotarły do miejsca przeznaczenia.

Dokument awaryjny, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a), stanowi odpowiedni dowód.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lub (v), w celu ustalenia, czy wyroby akcyzowe w okolicznościach określonych w ust. 2 zostały wyprowadzone z terytorium Unii, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki:

- a) akceptują potwierdzenie przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się urząd celny wyprowadzenia, poświadczające, że wyroby akcyzowe opuściły terytorium Unii, lub poświadczające, że wyroby akcyzowe zostały objęte procedurą tranzytu zewnętrznego zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (v), jako odpowiedni dowód na to, że wyroby zostały wyprowadzone z terytorium Unii;
- b) mogą uwzględnić dowolną kombinację następujących dowodów:
 - (i) potwierdzenie dostawy;
 - (ii) dokument podpisany lub uwierzytelniony przez podmiot gospodarczy, który wyprowadził wyroby akcyzowe z obszaru celnego Unii, poświadczając wyprowadzenie wyrobów;
 - (iii) dokument, w którym organ celny państwa członkowskiego lub państwa trzeciego poświadczą dostawę zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do tego poświadczenia w tym państwie lub kraju;
 - (iv) rejestry wyrobów dostarczanych na statki, do samolotów lub na instalacje morskie utrzymywane przez podmioty gospodarcze;
 - (v) inne dowody dopuszczone przez organy państwa członkowskiego wysyłki.

5. W przypadku dopuszczenia odpowiednich dowodów przez właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przemieszczenie zostaje zakończone w systemie komputerowym.

Artykuł 29

Przekazanie uprawnień i przyznanie uprawnień wykonawczych w odniesieniu do dokumentów podlegających wymianie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 51 akty delegowane określające strukturę i treść elektronicznych dokumentów administracyjnych wymienianych za pośrednictwem systemu komputerowego na użytek art. 20–25 oraz dokumentów awaryjnych, o których mowa w art. 26 i 27, w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające zasady i procedury wymiany elektronicznych dokumentów administracyjnych za pośrednictwem systemu komputerowego w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz zasady i procedury w zakresie stosowania dokumentów awaryjnych, o których mowa w art. 26 i 27. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

3. Każde państwo członkowskie określa sytuacje, w których system komputerowy można uważać za niedostępny, oraz zasady i procedury postępowania w takich sytuacjach na użytek art. 26 i 27 oraz zgodnie z tymi artykułami.

Sekcja 3

Procedury uproszczone

Artykuł 30

Procedury uproszczone w jednym państwie członkowskim

Państwa członkowskie mogą ustanowić uproszczone procedury w odniesieniu do przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywających się w całości na ich terytorium, w tym możliwość zwolnienia z wymogu elektronicznego nadzoru nad takim przemieszczeniami.

Artykuł 31

Procedury uproszczone w co najmniej dwóch państwach członkowskich

W drodze porozumienia i na warunkach ustalonych przez wszystkie zainteresowane państwa członkowskie można ustanowić uproszczone procedury do celów częstych i regularnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, które mają miejsce pomiędzy terytoriami co najmniej dwóch państw członkowskich.

Przepis ten obejmuje przemieszczenia dokonywane za pośrednictwem stałych rurociągów.

Rozdział V

Przemieszczanie i opodatkowanie wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji

Sekcja 1

Nabywanie przez osoby prywatne

Artykuł 32

Nabywanie przez osoby prywatne

1. Podatek akcyzowy od wyrobów akcyzowych nabywanych przez osoby prywatne na użytek własny i przewożonych przez te osoby prywatne z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego jest wymagalny tylko w państwie członkowskim, w którym wyroby akcyzowe zostały nabyte.

2. W celu ustalenia, czy wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone na użytek własny danej osoby prywatnej, państwa członkowskie biorą pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- a) status handlowy posiadacza wyrobów akcyzowych i przyczyny ich posiadania;
- b) lokalizację wyrobów akcyzowych lub, w razie potrzeby, środek transportu;
- c) wszelkie dokumenty odnoszące się do wyrobów akcyzowych;
- d) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- e) ilość wyrobów akcyzowych.

3. Na użytek stosowania ust. 2 lit. e) państwa członkowskie mogą ustalić orientacyjne poziomy wyłącznie jako formę dowodu. Te poziomy orientacyjne nie mogą być niższe niż:

a) dla wyrobów tytoniowych:

- papierosy: 800 sztuk,
- cygaretki (cygara ważące nie więcej niż 3 g każde): 400 sztuk,
- cygara: 200 sztuk,
- tytoń do palenia: 1,0 kg;

b) dla napojów alkoholowych:

- napoje spirytusowe: 10 l,
- produkty pośrednie: 20 l,
- wina: 90 l (w tym maksymalnie 60 l win musujących),
- piwa: 110 l.

4. Państwa członkowskie mogą także ustalić, że podatek akcyzowy staje się wymagalny w państwie członkowskim konsumpcji w przypadku nabycia olejów mineralnych już dopuszczonych do konsumpcji w innym państwie członkowskim, jeżeli takie produkty są przewożone przy wykorzystaniu nietypowych środków transportu przez osoby prywatne lub w ich imieniu.

Na użytek niniejszego ustępu „nietypowy środek transportu” oznacza transport paliw inaczej niż w zbiornikach paliwowych pojazdów lub w stosownych pojemnikach zapasowych oraz transport płynnych wyrobów grzewczych inaczej niż za pomocą cystern używanych w imieniu podmiotów gospodarczych.

Sekcja 2

Procedura, którą należy stosować przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego i przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych

Artykuł 33

Przepisy ogólne

1. W przypadku gdy wyroby akcyzowe dopuszczone do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego są przemieszczane na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych lub zużycia, podlegają one podatkowi akcyzowemu w państwie członkowskim przeznaczenia.

W zakresie uregulowań zawartych w niniejszej sekcji wyroby akcyzowe są przemieszczane wyłącznie od uprawnionego wysyłającego do uprawnionego odbiorcy.

2. Na użytek niniejszego artykułu wyroby akcyzowe są uważane za „dostarczone do celów handlowych”, gdy zostały one dopuszczone do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego, przemieszczone z tego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego i dostarczone albo osobie innej niż osoba prywatna albo osobie prywatnej, jeżeli przemieszczenie to nie jest objęte art. 32 lub 44. Wyroby akcyzowe nie są jednak uważane za dostarczone do celów handlowych, jeśli są przewożone przez tę osobę prywatną na użytek własny, gdy są przemieszczane z terytorium tego drugiego państwa członkowskiego.

3. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych na mocy niniejszego artykułu rozpoczyna się w momencie, gdy wyroby akcyzowe opuszczają pomieszczenia uprawnionego wysyłającego lub dowolne inne miejsce w państwie członkowskim wysyłki, o którym właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki zostały powiadomione przed rozpoczęciem przemieszczenia.

4. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych na mocy niniejszego artykułu kończy się w momencie, gdy uprawniony odbiorca odebrał dostawę wyrobów akcyzowych w swoich pomieszczeniach lub dowolnym innym miejscu w państwie członkowskim przeznaczenia, o którym właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia zostały powiadomione przed rozpoczęciem przemieszczenia.

5. Stosuje się warunki wymagalności i stawki podatku akcyzowego obowiązujące w dniu, w którym podatek akcyzowy staje się wymagalny w państwie członkowskim przeznaczenia.

Artykuł 34

Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego

1. Uprawniony odbiorca jest zobowiązany do zapłaty podatku akcyzowego, który jest wymagalny z chwilą dostarczenia wyrobów do państwa członkowskiego przeznaczenia, z wyjątkiem przypadku, gdy w czasie przemieszczenia wystąpi nieprawidłowość zgodnie z art. 46.
2. W przypadku braku rejestracji lub uprawnienia jednej lub wszystkich osób uczestniczących w przemieszczeniu, te osoby są również zobowiązane do zapłaty podatku akcyzowego.
3. Wyroby akcyzowe przechowywane na pokładzie statku lub samolotu wykonującego rejs morski lub przelot pomiędzy terytoriami dwóch państw członkowskich, ale niedostępne w sprzedaży w czasie, gdy statek lub samolot znajduje się na terytorium jednego z państw członkowskich, nie są objęte podatkiem akcyzowym w tym państwie członkowskim.

Artykuł 35

Warunki przemieszczania wyrobów akcyzowych na podstawie niniejszej sekcji

1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych jest uznawane za spełniające wymogi niniejszej sekcji tylko wówczas, gdy dokonywane jest na podstawie elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego stosowanego zgodnie z art. 36.
2. Uprawniony odbiorca zgodnie z art. 34 ust. 1 musi spełnić wszystkie następujące warunki:
 - a) przed wysyłką wyrobów złożyć gwarancję na pokrycie ryzyka związanego z niezapłaceniem podatków akcyzowych, co może mieć miejsce podczas przemieszczania w transzycie przez terytoria państw członkowskich i w państwie członkowskim przeznaczenia;
 - b) zapłacić podatek akcyzowy należny w państwie członkowskim przeznaczenia zgodnie z procedurą przewidzianą przez to państwo członkowskie w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów;
 - c) wyrazić zgodę na wszelkie kontrole pozwalające właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia upewnić się, że wyroby akcyzowe zostały faktycznie odebrane i że zapłacony został wymagalny podatek akcyzowy.
3. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. a), właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia mogą, na warunkach przez nie określonych, zezwolić, by gwarancję złożyli przewoźnik lub spedytor, właściciel wyrobów akcyzowych, uprawniony wysyłający lub wspólnie co najmniej dwie z tych osób wraz z uprawnionym odbiorcą lub bez niego.
4. Gwarancja, o której mowa w ust. 2 lit a), jest ważna w całej Unii.
5. Państwa członkowskie określają szczegółowe zasady regulujące składanie i ważność gwarancji.
6. Uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany wysyłający mogą występować w charakterze uprawnionego wysyłającego na użytek niniejszej sekcji po powiadomieniu właściwych organów państwa członkowskiego wysyłki.
7. Uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca mogą występować w charakterze uprawnionego odbiorcy na użytek niniejszej sekcji po powiadomieniu właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia.
8. W przypadku uprawnionego wysyłającego lub uprawnionego odbiorcy, którzy wysyłają lub otrzymują wyroby akcyzowe jedynie sporadycznie, uprawnienie, o którym mowa w art. 3 pkt 12 i 13, ogranicza się do określonej ilości wyrobów akcyzowych, jednego odbiorcy lub wysyłającego i określonego czasu. Państwa członkowskie mogą ograniczyć to uprawnienie do jednego przemieszczenia. Takie tymczasowe uprawnienie może też, niezależnie od wymogów przewidzianych w art. 3 pkt 12 i 13, zostać udzielona osobom prywatnym działającym jako wysyłający lub odbiorcy, gdy wyroby akcyzowe są dostarczane do celów handlowych zgodnie z art. 33 ust. 2.

*Artykuł 36***Elektroniczny uproszczony dokument administracyjny**

1. W przypadku gdy wyroby akcyzowe mają być przemieszczane na mocy niniejszej sekcji, uprawniony wysyłający, korzystając z systemu komputerowego, przedkłada projekt elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych zawartych w projekcie elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego.

Jeśli dane te są nieprawidłowe, uprawniony wysyłający jest o tym bezzwłocznie informowany.

Jeśli dane te są prawidłowe, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki nadają temu dokumentowi niepowtarzalny uproszczony administracyjny numer ewidencyjny i przekazują go uprawnionemu wysyłającemu.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki niezwłocznie przekazują elektroniczny uproszczony dokument administracyjny właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia, które przekazują go uprawnionemu odbiorcy.

4. Uprawniony wysyłający przekazuje osobie towarzyszącej wyrobom akcyzowym lub – w przypadkach, w których nikt nie towarzyszy fizycznie wyrobom – przewoźnikowi lub spedytorowi niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny. Osoba towarzysząca wyrobom akcyzowym, przewoźnik lub spedytor przekazuje ten numer właściwym organom na ich wniosek w czasie przemieszczania.

5. W trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych na mocy niniejszej sekcji uprawniony wysyłający może, korzystając z systemu komputerowego, zmienić miejsce przeznaczenia na inne miejsce dostawy w tym samym państwie członkowskim, obsługiwane przez tego samego uprawnionego odbiorcę, lub na miejsce wysyłki. W tym celu uprawniony odbiorca, korzystając z systemu komputerowego, przedkłada projekt elektronicznego dokumentu zmiany miejsca przeznaczenia właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.

*Artykuł 37***Raport odbioru**

1. Po odbiorze wyrobów akcyzowych, niezwłocznie i nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od zakończenia przemieszczenia, z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych w sposób wymagany przez właściwe organy, uprawniony odbiorca składa właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia za pośrednictwem systemu komputerowego raport odbioru tych wyrobów.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych zawartych w raporcie odbioru.

Jeśli dane te są nieprawidłowe, uprawniony odbiorca jest o tym bezzwłocznie informowany.

Jeśli dane te są prawidłowe, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przekazują uprawnionemu odbiorcy potwierdzenie zarejestrowania raportu odbioru i przesyłają ten raport właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.

Raport odbioru uznaje się za wystarczający dowód na to, że uprawniony odbiorca dopełnił wszystkich niezbędnych formalności i, w stosownym przypadku oraz o ile wyroby akcyzowe nie zostały zwolnione z podatku akcyzowego, uregulował wszelkie płatności z tytułu akcyzy należne państwu członkowskiemu przeznaczenia lub został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z rozdziałem III.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują raport odbioru uprawnionemu wysyłającemu.

4. Podatek akcyzowy uiszczony w państwie członkowskim wysyłki jest zwracany, na wniosek i na podstawie raportu odbioru, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 38

Procedura awaryjna i odzyskiwanie danych przy wysyłce

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 36, jeżeli system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim wysyłki, uprawniony wysyłający może rozpocząć przemieszczanie wyrobów akcyzowych, pod warunkiem że:
 - a) wyrobom towarzyszy dokument awaryjny zawierający takie same dane jak projekt elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
 - b) uprawniony wysyłający przed rozpoczęciem przemieszczenia poinformuje właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.

Przed rozpoczęciem przemieszczania państwo członkowskie wysyłki może zażądać od uprawnionego wysyłającego kopii dokumentu, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), weryfikacji przez państwo członkowskie wysyłki danych zawartych w tej kopii oraz – w przypadku gdy niedostępność systemu komputerowego była zawiniona przez uprawnionego wysyłającego – stosownej informacji na temat przyczyn tej niedostępności.

2. Natychmiast po przywróceniu dostępności systemu komputerowego uprawniony wysyłający przedstawia projekt elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego zgodnie z art. 36 ust. 1.

Niezwłocznie gdy dane zawarte w projekcie elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego zostaną zwerifikowane zgodnie z art. 36 ust. 2, jeżeli dane te są prawidłowe, dokument ten zastępuje dokument awaryjny, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu. Art. 36 ust. 3 i art. 37 stosuje się odpowiednio.

3. Uprawniony wysyłający przechowuje w swojej ewidencji kopię dokumentu awaryjnego, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a).

4. W przypadku gdy system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim wysyłki, uprawniony wysyłający może zmienić miejsce przeznaczenia wyrobów, zgodnie z art. 36 ust. 5, i przekazuje tę informację właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki za pomocą alternatywnych środków komunikacji. Uprawniony wysyłający informuje właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przed rozpoczęciem zmiany miejsca przeznaczenia. Ust. 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio.

Artykuł 39

Dokumenty awaryjne i odzyskiwanie danych – raport odbioru

W przypadku gdy wyroby akcyzowe mają być przemieszczane na mocy niniejszej sekcji, a raport odbioru nie może być przedłożony w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych zgodnie z art. 37 ust. 1, bądź to ze względu na niedostępność systemu komputerowego w państwie członkowskim przeznaczenia, bądź to dlatego, że procedury, o których mowa w art. 38 ust. 2, nie zostały jeszcze przeprowadzone, uprawniony odbiorca, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, składa właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia dokument awaryjny zawierający te same dane co raport odbioru i stwierdzający zakończenie przemieszczania.

Z wyjątkiem przypadków, gdy uprawniony odbiorca może w krótkim terminie przedłożyć raport odbioru za pośrednictwem systemu komputerowego, jak przewidziano w art. 37 ust. 1, lub należycie uzasadnionych przypadków, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia wysyłają kopię dokumentu awaryjnego, o którym mowa w akapicie pierwszym, właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują lub udostępniają uprawnionemu wysyłającemu kopię dokumentu.

Niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu komputerowego w państwie członkowskim przeznaczenia lub po dopełnieniu procedur, o których mowa w art. 38 ust. 2, uprawniony odbiorca przedkłada raport odbioru zgodnie z art. 37 ust. 1. Art. 37 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 40

Alternatywne dowody odbioru

1. Niezależnie od art. 39, raport odbioru wymagany na mocy art. 37 ust. 1 stanowi dowód, że wyroby akcyzowe zostały dostarczone do uprawnionego odbiorcy.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, przy braku raportu odbioru z innych przyczyn niż wymienione w art. 39, możliwe jest również przedstawienie alternatywnego dowodu dostawy wyrobów akcyzowych w postaci potwierdzenia właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia, na podstawie odpowiednich dowodów, że wysłane wyroby akcyzowe dotarły do ich miejsca przeznaczenia.

Na użytek akapitu pierwszego niniejszego ustępu odpowiednim dowodem jest dokument awaryjny, o którym mowa w art. 39 akapit pierwszy.

3. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przyjęły potwierdzenie właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia, uznaje się, że jest ono wystarczającym dowodem, że uprawniony odbiorca dopełnił wszystkich niezbędnych formalności i uregulował wszelkie płatności z tytułu akcyzy należne państwu członkowskiemu przeznaczenia.

Artykuł 41

Odstępstwo od obowiązku korzystania z systemu komputerowego – procedury uproszczone w co najmniej dwóch państwach członkowskich

W drodze porozumienia i na warunkach ustalonych przez wszystkie zainteresowane państwa członkowskie można ustanowić uproszczone procedury w odniesieniu do przemieszczeń wyrobów akcyzowych na mocy niniejszej sekcji, które mają miejsce pomiędzy terytoriami co najmniej dwóch państw członkowskich.

Artykuł 42

Przemieszczanie wyrobów dopuszczonych do konsumpcji między dwoma miejscami na terytorium tego samego państwa członkowskiego przez terytorium innego państwa członkowskiego

1. W przypadku gdy wyroby akcyzowe dopuszczone do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego są przemieszczane do miejsca przeznaczenia na terytorium tego państwa członkowskiego przez terytorium innego państwa członkowskiego obowiązują następujące wymogi:

- a) przemieszczenie takie odbywa się na podstawie elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 35 ust. 1, zgodnie z odpowiednią trasą;
- b) uprawniony odbiorca poświadcza odbiór wyrobów zgodnie z przepisami określonymi przez właściwe organy miejsca przeznaczenia;
- c) uprawniony wysyłający i uprawniony odbiorca wyrażają zgodę na wszelkie kontrole pozwalające właściwym organom na upewnienie się, że określone wyroby zostały faktycznie odebrane.

2. W przypadku gdy wyroby akcyzowe podlegają częstym i regularnym przemieszczeniom na warunkach określonych w ust. 1, zainteresowane państwa członkowskie mogą, za wspólną zgodą, na warunkach przez nie określonych, uprościć obowiązki, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 43

Przekazanie uprawnień i przyznanie uprawnień wykonawczych w odniesieniu do przemieszczania wyrobów, które mają być dostarczone do celów handlowych

1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 51 akty delegowane określające strukturę i treść elektronicznych dokumentów administracyjnych wymienianych za pośrednictwem systemu komputerowego na użytek art. 36 i 37 oraz dokumentów awaryjnych, o których mowa w art. 38, 39 i 41, w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych na mocy niniejszej sekcji.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające zasady i procedury, których należy przestrzegać przy wymianie elektronicznych dokumentów administracyjnych za pośrednictwem systemu komputerowego na użytek art. 36 i 37, oraz zasady i procedury dotyczące stosowania dokumentów awaryjnych, o których mowa w art. 38, 39 i 40, w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych na mocy niniejszej sekcji. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52.

Sekcja 3

Sprzedaż na odległość

Artykuł 44

Sprzedaż na odległość

1. Wyroby akcyzowe już dopuszczone do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego, nabywane przez osobę inną niż uprawniony prowadzący skład podatkowy, zarejestrowany odbiorca lub uprawniony odbiorca, mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim i nieprowadzącą samodzielnej działalności gospodarczej, wysyłane lub przewożone na terytorium innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez wysyłającego prowadzącego niezależną działalność gospodarczą lub w jego imieniu podlegają podatkowi akcyzowemu w państwie członkowskim przeznaczenia.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, podatek akcyzowy staje się wymagalny w państwie członkowskim przeznaczenia w momencie dostawy wyrobów akcyzowych. Stosuje się warunki wymagalności i stawkę podatku akcyzowego obowiązujące w dniu, w którym podatek akcyzowy staje się wymagalny.

Podatek akcyzowy uiszcza się zgodnie z procedurą ustanowioną przez państwo członkowskie przeznaczenia.

3. Osobą zobowiązaną do zapłaty podatku akcyzowego w państwie członkowskim przeznaczenia jest wysyłający.

Państwo członkowskie przeznaczenia może jednak zezwolić wysyłającemu na wyznaczenie przedstawiciela podatkowego mającego siedzibę w państwie członkowskim przeznaczenia jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku akcyzowego. Przedstawiciel podatkowy musi być zatwierdzony przez właściwe organy tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadku nieprzestrzegania przez wysyłającego lub przedstawiciela podatkowego przepisów ust. 4 lit. a) osobą zobowiązaną do zapłacenia podatku akcyzowego jest odbiorca wyrobów akcyzowych.

4. Wysyłający lub przedstawiciel podatkowy spełniają następujące wymogi:

- a) przed wysłaniem wyrobów akcyzowych dokonują rejestracji i gwarantują płatność podatku akcyzowego we właściwym specjalnie wyznaczonym urzędzie i na warunkach określonych przez państwo członkowskie przeznaczenia;
- b) dokonują płatności podatku akcyzowego w urzędzie, o którym mowa w lit. a), po dostarczeniu wyrobów akcyzowych;
- c) prowadzą księgowość dostaw.

Zainteresowane państwa członkowskie, na warunkach przez nie określonych, mogą uprościć te obowiązki w oparciu o umowy dwustronne lub wielostronne.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podatek akcyzowy nałożony w pierwszym państwie członkowskim jest zwracany na wniosek wysyłającego, jeżeli wysyłający lub przedstawiciel podatkowy przestrzegali procedur określonych w ust. 4.

6. Państwa członkowskie mogą ustanawiać szczegółowe zasady stosowania ust. 1–5 do wyrobów akcyzowych objętych specjalnymi krajowymi porozumieniami dotyczącymi dystrybucji.

Sekcja 4

Zniszczenie i utrata

Artykuł 45

Zniszczenie i utrata

1. W sytuacjach, o których mowa w art. 33 ust. 1 i art. 44 ust. 1, jeżeli podczas transportu na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym wyroby akcyzowe zostały dopuszczone do konsumpcji, wyroby te uległy całkowitemu zniszczeniu lub zostały nieodwracalnie utracone w wyniku nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej lub w następstwie zezwolenia na zniszczenie wyrobów udzielonego przez właściwe organy tego państwa członkowskiego, podatek akcyzowy nie jest wymagalny w tym państwie członkowskim.

Na użytek niniejszej dyrektywy wyroby uważa się za całkowicie zniszczone lub nieodwracalnie utracone, gdy nie mogą już zostać wykorzystane jako wyroby akcyzowe.

2. W przypadku częściowej utraty ze względu na właściwości wyrobów, do której dochodzi podczas ich transportu na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym zostały dopuszczone do konsumpcji, podatek akcyzowy nie jest wymagalny w tym państwie członkowskim, w przypadku gdy wysokość strat nie przekracza wspólnego progu utraty częściowej dla tych wyrobów akcyzowych, określonego zgodnie z art. 6 ust. 9, chyba że państwo członkowskie ma uzasadniony powód, by podejrzewać, że dopuszczono się oszustwa lub nieprawidłowości.

3. Całkowite zniszczenie lub całkowitą bądź częściową nieodwracalną utratę danych wyrobów akcyzowych, o których to sytuacjach mowa w ust. 1, wykazuje się właściwym organom państwa członkowskiego, w którym doszło do całkowitego zniszczenia lub całkowitej bądź częściowej nieodwracalnej utraty tych wyrobów, lub – jeżeli nie można określić miejsca, w którym doszło do utraty – właściwym organom państwa członkowskiego, w którym je wykryto, w sposób wymagany przez te organy.

Gdy stwierdzone zostanie całkowite zniszczenie lub całkowita bądź częściowa nieodwracalna utrata wyrobów akcyzowych, gwarancja złożona zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. a) lub art. 44 ust. 4 lit. a) zostaje zwolniona w całości lub części, stosownie do przypadku, po przedstawieniu odpowiedniego dowodu.

Sekcja 5

Nieprawidłowości w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych

Artykuł 46

Nieprawidłowości w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych

1. Jeśli nieprawidłowość wystąpiła podczas przemieszczania wyrobów akcyzowych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 44 ust. 1 na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium państwa członkowskiego, w którym wyroby te zostały dopuszczone do konsumpcji, są one objęte podatkiem akcyzowym, a podatek akcyzowy jest wymagalny w państwie członkowskim, w którym wystąpiła nieprawidłowość.

2. Jeśli w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 44 ust. 1 na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium państwa członkowskiego, w którym wyroby te zostały dopuszczone do konsumpcji, wykryto nieprawidłowość i jeśli ustalenie miejsca wystąpienia nieprawidłowości jest niemożliwe, uznaje się, że wystąpiła ona w państwie członkowskim w którym została wykryta i w tym państwie członkowskim wymagalny jest podatek akcyzowy.

Jeśli jednak przed upływem okresu trzech lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych zostanie ustalone, na terytorium którego państwa członkowskiego nieprawidłowość rzeczywiście wystąpiła, zastosowanie mają przepisy ust. 1.

3. Podatek akcyzowy jest wymagalny od osoby, która zagwarantowała płatność podatku zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. a) lub art. 44 ust. 4 lit. a), i od każdej osoby, która uczestniczyła w nieprawidłowości. Jeżeli do zapłacenia tego samego podatku akcyzowego zobowiązanych jest kilka osób, są one solidarnie zobowiązane do pokrycia takiego długu.

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wyroby akcyzowe zostały dopuszczone do konsumpcji, zwracają lub umarzają, na wniosek, podatek akcyzowy, jeśli został on nałożony w państwie członkowskim, w którym nieprawidłowość wystąpiła lub w którym ją wykryto. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia zwalniają gwarancję złożoną na mocy art. 35 ust. 2 lit. a) lub art. 44 ust. 4 lit. a).

4. Na użytek niniejszego artykułu „nieprawidłowość” oznacza sytuację, do której dochodzi w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 44 ust. 1, nieobjętą art. 45 i powodującą, że przemieszczenie lub część przemieszczenia wyrobów akcyzowych nie zakończyła się zgodnie z przepisami.

5. Za nieprawidłowość uznaje się wszelkie przypadki braku rejestracji lub uprawnienia jednej lub wszystkich osób uczestniczących w przemieszczeniu z naruszeniem art. 33 ust. 1 lub art. 44 ust. 4 lit. a) lub wszelkie przypadki nieprzestrzegania przepisów art. 35 ust. 1. Ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, chyba że odbiorca jest zobowiązany do zapłaty podatku akcyzowego zgodnie z ostatnim zdaniem art. 44 ust. 3.

*Rozdział VI***Przepisy różne**

Sekcja 1

Oznaczenia*Artykuł 47***Oznaczenia**

1. Nie naruszając przepisów art. 6 ust. 2, państwa członkowskie mogą wymagać oznaczania wyrobów akcyzowych za pomocą oznaczeń podatkowych lub krajowych znaków identyfikacyjnych używanych do celów podatkowych w momencie dopuszczenia wyrobów do konsumpcji na ich terytorium lub, w przypadkach określonych w art. 33 ust. 1 oraz w art. 44 ust. 1, w momencie wprowadzenia wyrobów na ich terytorium.
2. Państwo członkowskie nakazujące stosowanie oznaczeń podatkowych lub krajowych znaków identyfikacyjnych określonych w ust. 1 ma obowiązek udostępniać je uprawnionym prowadzącym składy podatkowe w innych państwach członkowskich. Każde państwo członkowskie może jednak postanowić o udostępnianiu tych oznaczeń lub znaków przedstawicielowi podatkowemu upoważnionemu przez właściwe organy tego państwa członkowskiego.
3. Nie naruszając przepisów przyjmowanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia właściwego wdrożenia niniejszego artykułu oraz zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyciom, państwa członkowskie zapewniają, aby takie oznaczenia podatkowe lub krajowe znaki identyfikacyjne określone w ust. 1 nie stanowiły przeszkód dla swobodnego przemieszczania wyrobów akcyzowych.

W przypadku umieszczania na wyrobach akcyzowych takich oznaczeń lub znaków państwa członkowskie, które je wydają, zwracają, umarzają lub zwalniają wszelkie kwoty zapłacone lub wniesione tytułem gwarancji w celu otrzymania takich oznaczeń lub znaków, z wyjątkiem kosztów ich wydania, jeśli akcyza stała się wymagalna w innym państwie członkowskim i została tam pobrana.

Państwa członkowskie, które wydały te oznaczenia lub znaki, mogą jednak uzależnić zwrot, umorzenie lub zwolnienie zapłaconej lub wniesionej tytułem gwarancji kwoty od przedstawienia, w sposób wymagany przez ich właściwe organy, dowodu, że zostały one usunięte lub zniszczone.

4. Oznaczenia podatkowe lub krajowe znaki identyfikacyjne określone w ust. 1 są ważne w państwie członkowskim wydającym takie oznaczenia i znaki. Mogą one być jednak wzajemnie uznawane przez państwa członkowskie.

Sekcja 2

Drobni producenci wina*Artykuł 48***Drobni producenci wina**

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić drobnych producentów wina z wymogów przewidzianych w art. 14–31 oraz z innych wymogów odnoszących się do przemieszczania i monitorowania. Jeśli tacy drobni producenci dokonują samodzielnie transakcji wewnętrznych, mają obowiązek powiadomić o tym odpowiednie organy oraz spełnić wymogi rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/273 ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 1).

2. W przypadku gdy drobni producenci wina są zwolnieni z wymogów zgodnie z ust. 1, odbiorca powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia o odebranych dostawach wina za pomocą dokumentu wymaganego rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/273 lub poprzez odniesienie do niego.

3. Na użytek niniejszego artykułu „drobny producent” oznacza producenta, który wytwarza średnio mniej niż 1 000 hl wina na rok winiarski, opierając się na średniej rocznej produkcji z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273.

Sekcja 3

Wyroby dla statków i samolotów

Artykuł 49

Wyroby dla statków i samolotów

Do czasu przyjęcia przez Radę przepisów unijnych dotyczących wyrobów dla statków i samolotów państwa członkowskie mogą zachować swoje przepisy krajowe dotyczące zwolnień dla takich wyrobów.

Sekcja 4

Ustalenia szczególne

Artykuł 50

Ustalenia szczególne

Państwa członkowskie, które zawarły umowę w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostu transgranicznego, mogą przyjmować środki stanowiące odstępstwo od przepisów niniejszej dyrektywy, aby uprościć procedurę poboru podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych używanych do budowy i utrzymania tego mostu.

Na użytek tych środków most i miejsce jego budowy, o których mowa w umowie, uważa się za część terytorium państwa członkowskiego, które jest odpowiedzialne za budowę lub utrzymanie mostu, zgodnie z umową.

Zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają o tych środkach Komisję, która przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim.

Rozdział VII

Wykonanie przekazanych uprawnień i procedura komitetowa

Artykuł 51

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 10, art. 29 ust. 1 i art. 43 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony, począwszy od dnia 20 lutego 2020 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 10, art. 29 ust. 1 i art. 43 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 10, art. 29 ust. 1 i art. 43 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyraziła sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformowała Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Rady.

Artykuł 52

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Podatku Akcyzowego. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W razie odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Rozdział VIII

Sprawozdawczość oraz przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 53

Sprawozdanie z wdrożenia niniejszej dyrektywy

Co pięć lat Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia niniejszej dyrektywy. Pierwsze sprawozdanie przedkłada się najpóźniej trzy lata po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.

W pierwszym sprawozdaniu zostaną ocenione w szczególności stosowanie i skutki krajowych przepisów przyjętych i stosowanych na mocy art. 32, z uwzględnieniem stosownych danych dotyczących skutków transgranicznych tych przepisów, ich wpływu na oszustwa podatkowe, unikanie opodatkowania, uchylanie się od opodatkowania lub nadużycia podatkowe oraz wpływu na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz na zdrowie publiczne.

Państwa członkowskie przedkładają Komisji, na jej wniosek, stosowne dostępne informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdania.

Sprawozdaniu temu towarzyszy w stosownych przypadkach wniosek ustawodawczy.

Artykuł 54

Przepisy przejściowe

Państwa członkowskie zezwalają na odbiór wyrobów akcyzowych zgodnie z procedurami określonymi w art. 33, 34 i 35 dyrektywy 2008/118/WE do dnia 31 grudnia 2023 r.

Powiadomienia, o których mowa w art. 21 ust. 5 niniejszej dyrektywy, mogą być przekazywane za pomocą środków innych niż system komputerowy do dnia 13 lutego 2024 r.

Artykuł 55

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2021 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2, 3, 6, 12, 16, 17, 19–22, 25–29, 33–46 oraz art. 54, 55 i 57. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Z zastrzeżeniem art. 54, stosują one wspomniane przepisy od dnia 13 lutego 2023 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 56

Uchylenie

Dyrektywa 2008/118/WE, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku I część A, traci moc ze skutkiem od dnia 13 lutego 2023 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i dat rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku II.

Artykuł 57

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1, 4, 5, 7–11, 13–15, 18, 23, 24, 30–32, 47–53, 56 i 58 stosuje się od dnia 13 lutego 2023 r.

Artykuł 58

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2019 r.

W imieniu Rady
K. MIKKONEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

UCHYLONA DYREKTYWA Z WYKAZEM PÓŹNIEJSZYCH ZMIAN

(o którym mowa w art. 56)

Dyrektywa Rady 2008/118/WE	(Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12)
Dyrektywa Rady 2010/12/UE	(Dz.U. L 50 z 27.2.2010, s. 1)
Traktat o przystąpieniu Chorwacji	(Dz.U. L 112 z 24.4.2012, s. 10)
Dyrektywa Rady 2013/61/UE	(Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 5)
Dyrektywa Rady (UE) 2019/2235	(Dz.U. L 336 z 30.12.2019, s. 10)

CZĘŚĆ B

TERMINY TRANSPOZYCJI DO PRAWA KRAJOWEGO ORAZ DATA ROZPOCZĘCIA STOSOWANIA

(o których mowa w art. 56)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
2008/118/WE	1 stycznia 2010 r.	1 kwietnia 2010 r.
2010/12/UE	1 stycznia 2011 r.	
2013/61/UE	1 stycznia 2014 r.	
(UE) 2019/2235	30 czerwca 2022 r.	1 lipca 2022 r.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 2008/118/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2	art. 6 ust. 1
art. 3 ust. 1, 2 i 3	art. 2 ust. 1, 2 i 3
art. 3 ust. 4	–
–	art. 2 ust. 4
art. 4 wyrażenie wprowadzające	art. 3 wyrażenie wprowadzające
art. 4 pkt 1–5	art. 3 pkt 1–5
art. 4 pkt 6	–
art. 4 pkt 7	art. 3 pkt 6
art. 4 pkt 8	art. 3 pkt 7
–	art. 3 pkt 8
art. 4 pkt 9–11	art. 3 pkt 9–11
–	art. 3 pkt 12 i 13
art. 36 ust. 1 akapit drugi	art. 3 pkt 14
–	art. 3 pkt 15 i 16
art. 5 ust. 1 i 2	art. 4 ust. 1 i 2
art. 5 ust. 3 wyrażenie wprowadzające	art. 4 ust. 3 wyrażenie wprowadzające
art. 5 ust. 3 lit. a)–e)	art. 4 ust. 3 lit. a)–e)
art. 5 ust. 3 lit. f) i g)	–
art. 5 ust. 4, 5 i 6	art. 4 ust. 4, 5 i 6
art. 6	art. 5
art. 7 ust. 1–3	art. 6 ust. 2–4
art. 7 ust. 4 akapit pierwszy	art. 6 ust. 5
art. 7 ust. 4 akapit drugi	art. 6 ust. 6
art. 7 ust. 4 akapit trzeci	art. 6 ust. 9 akapit pierwszy
art. 7 ust. 5	–
–	art. 6 ust. 7
–	art. 6 ust. 8
–	art. 6 ust. 9 akapit drugi
–	art. 6 ust. 10
art. 8	art. 7
art. 9	art. 8 akapit pierwszy i drugi

Dyrektywa 2008/118/WE	Niniejsza dyrektywa
–	art. 8 akapit trzeci
art. 10–12	art. 9–11
art. 13 ust. 1	art. 12 ust. 1
art. 13 ust. 2	–
–	art. 12 ust. 2 i 3
art. 13 ust. 3	art. 12 ust. 4
art. 14 ust. 1, 2 i 3	art. 13 ust. 1, 2 i 3
art. 14 ust. 4	–
art. 14 ust. 5	art. 13 ust. 4
art. 15 i 16	art. 14 i 15
art. 17 ust. 1 wyrażenie wprowadzające	art. 16 ust. 1 wyrażenie wprowadzające
art. 17 ust. 1 lit. a) wyrażenie wprowadzające	art. 16 ust. 1 lit. a) wyrażenie wprowadzające
art. 17 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv)	art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv)
–	art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (v)
art. 17 ust. 1 lit. b)	art. 16 ust. 1 lit. b)
–	art. 16 ust. 2 i 3
art. 17 ust. 2	art. 16 ust. 4
art. 17 ust. 3	art. 16 ust. 5
art. 18 ust. 1	art. 17 ust. 1
–	art. 17 ust. 2
art. 18 ust. 2	art. 17 ust. 3
art. 18 ust. 3 zdanie pierwsze	art. 17 ust. 4
art. 18 ust. 4	art. 17 ust. 5
art. 18 ust. 3 zdanie drugie	art. 17 ust. 6
art. 19	art. 18
art. 20 ust. 1	art. 19 ust. 1
art. 20 ust. 2	art. 19 ust. 2 lit. a) oraz b)
–	art. 19 ust. 2 lit. c)
art. 21 ust. 1–4	art. 20 ust. 1–4
art. 21 ust. 5	art. 21 ust. 1
art. 21 ust. 6	art. 20 ust. 5
art. 21 ust. 7	art. 20 ust. 6
art. 21 ust. 8	art. 20 ust. 7 zdanie pierwsze
–	art. 20 ust. 7 zdanie drugie
–	art. 21 ust. 2–5

Dyrektywa 2008/118/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 22	art. 22 ust. 1 i 2
–	art. 22 ust. 3
art. 23 akapit pierwszy, wyrażenie wprowadzające	art. 23 ust. 1 wyrażenie wprowadzające
art. 23 akapit pierwszy pkt 1	art. 23 ust. 1 lit. a)
art. 23 akapit pierwszy pkt 2	art. 23 ust. 1 lit. b)
art. 23 akapit pierwszy pkt 3	art. 23 ust. 1 lit. c)
art. 23 akapit drugi	art. 23 ust. 2
art. 24	art. 24
art. 25 ust. 1	art. 25 ust. 1
–	art. 25 ust. 2
art. 25 ust. 2	art. 25 ust. 3 akapit pierwszy
art. 25 ust. 3	art. 25 ust. 3 akapit drugi
art. 26 ust. 1 i 2	art. 26 ust. 1 i 2
art. 26 ust. 3	–
art. 26 ust. 4 i 5	art. 26 ust. 3 i 4
–	art. 26 ust. 5
art. 27	art. 27
art. 28 ust. 1	art. 28 ust. 1
art. 28 ust. 2 akapity pierwszy i drugi	art. 28 ust. 2 i 3
–	art. 28 ust. 4
art. 28 ust. 2 akapit trzeci	art. 28 ust. 5
art. 29	art. 29
art. 30	art. 30
art. 31	art. 31
art. 32	art. 32
art. 33 ust. 1	art. 33 ust. 1 i 2
–	art. 33 ust. 3 i 4
art. 33 ust. 2	art. 33 ust. 5
art. 33 ust. 3 i 4	–
–	art. 34 ust. 1 i 2
art. 33 ust. 5	art. 34 ust. 3
art. 33 ust. 6	art. 37 ust. 4
art. 34 ust. 1	art. 35 ust. 1
art. 34 ust. 2 lit. a), b) i c)	art. 35 ust. 2 lit. a), b) i c)
art. 34 ust. 2 akapit drugi	–
–	art. 35 ust. 3–8

Dyrektywa 2008/118/WE	Niniejsza dyrektywa
–	art. 36–41
art. 35	art. 42
–	art. 43
art. 36 ust. 1 akapit pierwszy	art. 44 ust. 1
art. 36 ust. 1 akapit drugi	art. 43 pkt 14
art. 36 ust. 2–6	art. 44 ust. 2–6
art. 37 ust. 1 akapit pierwszy	art. 45 ust. 1 akapit pierwszy
–	art. 45 ust. 1 akapit drugi
–	art. 45 ust. 2
art. 37 ust. 1 akapit drugi	art. 45 ust. 3 akapit pierwszy
art. 37 ust. 1 akapit trzeci	art. 45 ust. 3 akapit drugi
art. 37 ust. 2	–
art. 38	art. 46 ust. 1–4
–	art. 46 ust. 3 akapit pierwszy, zdanie drugie
–	art. 46 ust. 5
art. 39	art. 47
art. 40	art. 48
art. 41	art. 49
art. 42	art. 50
–	art. 51
art. 43	art. 52
art. 44	–
–	art. 53 i 54
art. 45 i 46	–
art. 47	art. 56
art. 48	art. 55
art. 49	art. 57
art. 50	art. 58
–	załącznik I
–	załącznik II